

REGATUL ROMANIEI

MONITORUL OFICIAL

PARTEA I-a

LEGI, DECRETE

JURNALE ALE CONSILIULUI DE MINIȘTRI, DECIZIUNI MINISTERIALE, COMUNICATE, ANUNȚURI JUDICIARE (DE INTERES GENERAL).

ABONAMENTE ÎN LEI	Partea I-a sau a II-a				Desbaterile parlament. sesiune	PUBLICAȚIILE ÎN LEI	Inserția	LINIA M. O.
	1 an	6 luni	3 luni	1 lună				
ÎN ȚARA:								
Particulari	2.200	1.100	550	200	1.200	JURNALELE CONSILIULUI DE MINIȘTRI:		
Autorități de Stat, județ și comune urbane	1.300	900	450	—	1.200	Pentru acordarea avantajelor legii pentru încurajarea industriei la industriași și fabricanți	3.600	—
Autorități comunale rurale	1.200	600	300	—	1.200	Idem, la meseriași și mori țărănești	800	—
						Schimbări de nume, încetățeniri	1.500	—
ÎN STRĂINĂTATE: Partea I sau Part. II	5.000	—	—	400	2.400	CITAȚIILE:		
" " " " Part. III	—	—	—	400	2.400	Curților de Casație, de Conturi, de Apel și Tribunalurilor	400	—
Un exemplar din anul curent lei	15 part. I-a	20 part. II-a			15	Judecătorilor	200	—
" " " " anul trecut		30			20	PUBLICAȚIILE PENTRU AMENAJAMENTE DE PĂDURI:		
						Păduri între 0 — 10 ha.	150	—
						" " " " 10,01 — 20 "	300	—
						" " " " 20,01 — 100 "	400	—
						" " " " 100,01 — 200 "	1.500	—
						" " " " 200,01 — 500 "	2.000	—
						" " " " 500,01 — 1000 "	2.800	—
						" " " " peste 1000 "	4.000	—
						PUBLICAȚII DIVERSE		
						Pentru brevete de invențiuni	100	—
						" schimbări de nume	200	—
						" liberă practică profesională	400	—
						" pierderi de acte, inclusiv un ex. M. O. cu porto	150	—
						Diferite pentru autorități	—	18
						" " " " particulari	—	20
						Comerciale, bilanțuri, tabele, citații de hotărnicie	—	30

Abonamentul la partea III-a (Desbaterile parlamentare) pentru sesiunile prelungite sau extraordinare se socotește 200 lei lunar (minimum 1 lună). Abonamentele și publicațiile pentru autorități și particulari se plătesc anticipat. Ele vor fi însoțite de o adresă din partea autorităților și de o cerere îmbrăcată din partea particularilor. Instituția nu garantează transportul ziarului. Pentru trimiterea chitanțelor sau a ziarului și pentru cereri de lămuriri petiționarilor vor trimite în plus suma de 10 lei spese de birou și porto simplu.

LAMURIRI: Toate publicațiile se măsoară cu liniametrul corp 10. Linia M. O. se socotește aproximativ 6 cuvinte. Rândurile necomplete se calculează ca linii întregi.

Publicațiile primite până la ora 10 dimineața se inserează în Monitorul Oficial din a treia zi. Pentru publicațiile depuse la ghișeu după ora 10, dacă se cere să fie inserate în Monitorul Oficial din a treia zi, se va plăti o taxă suplimentară de 50%; dacă se cere să fie inserate în Monitorul Oficial din a doua zi se va plăti o taxă suplimentară de 100%.

Toată corespondența se va trimite pe adresa: Monitorul Oficial, București I. — Bulevardul Elisabeta, 29
 Telegrama MONITOFICIAL — Telefon 5—1820, 5—1828, 5—1829 — Cont C. E. C. 201

SUMAR:		Nr. publicației	Pagina
Decrete-legi	5164—5165	608.791. — Revenire asupra deciziei Nr. 606.611 din 1941	5169
Președinția Consiliului de Miniștri	5164	604.825. — Revenire asupra deciziei Nr. 245.404 din 1940	5169
2.487. — Legea Nr. 786 pentru completarea art. 8 din decretul-lege privind reorganizarea serviciilor publice și de salarizarea funcționarilor	5164	Ministerul Lucrărilor Publice și al Comunicațiilor	5169
Ministerul Justiției	5164—5165	57.741. — Instituire de comisiune	5169
2.488. — Legea Nr. 787 privitoare la modificarea art. 25 și 26 din legea asupra drepturilor concentrațiilor, mobilizațiilor, rechizițiilor și familiilor lor	5164—5165	57.597. — Incetare de detașare	5169
Rectificare la decretul-lege Nr. 2.407 din 1941	5165	Ministerul Agriculturii și Domeniilor	5169—5170
Decrete	5165	27.109. — Numire de pădurari	5169
Ministerul Culturii Naționale și al Cultelor	5165	27.140. — Reprimire în serviciu	5169
2.323. — Autorizare pentru acceptare de donație	5165	25.240. — Încadrare în gradul de șef de serviciu	5169
Decizii ministeriale	5165—5172	13.964. — Detașări de medici veterinar, în interesul serv.	5169—5170
Ministerul Apărării Naționale	5165—5167	26.845. — Puneri în retragere din oficiu	5170
250. — Completarea deciziei ministeriale Nr. 190 din 7 Iulie 1941	5165	Ministerul Muncii, Sănătății și Ocrotirilor Sociale	5170
1.593. — Asimilări în grad	5165—5167	46.846. — Înființare de servicii sanitare	5170
255. — Mutare după cerere	5165	49.686, 49.690. — Numiri și confirmări de membri în Consiliul de igienă	5170
193. — Compunere de comisiune	5167	Rectificare la decizia Nr. 70.898 din 1941	5170
194. — Menținere în funcțiune de ordonator primar	5167	Ministerul Economiei Naționale	5170—5171
Ministerul Afacerilor Interne	5167—5168	70.205, 70.239. — Delegație	5170
11.470 P. — Relativă la orele și plata orelor de curs pentru profesorii dela școlile ofițeri de jandarmi și școala ofițeri șefi secție	5167	429. — Ridicare de autorizație	5171
34.950. — Îndepărtare din funcțiune	5167	430. — Fixarea prețului la pește	5171—5172
166.919. — Punere în retragere din oficiu	5167—5168	431. — Depunerea listelor cu prețul produselor	5172
Ministerul Culturii Naționale și al Cultelor	5168	Decizii și comunicate ale instituțiilor publice autonome	5172
154.994. — Rectificarea deciziei Nr. 91.764 din 1941	5168	Regia Publică Comercială a Loteriei de Stat	5172
186.496. — Repartizare în funcțiune	5168	Tragerea clasei IV, loteria 25-a	5172
45.244, 45.318, 191.470, 193.447 — Puneri în retragere	5168	Societatea Română de Radiodifuziune	5173—5188
192.262. — Demisiune	5168	Instrucțiuni tehnice privind combaterea perturbațiilor radiofonice	5173—5188
196.769. — Revenire asupra deciziei Nr. 139.040 din 1941	5168	Comunicate ale Președinției Consiliului de Miniștri	5188
196.275. — Revenire asupra deciziei Nr. 182.477 din 1941	5168	Comunicat	5188
Ministerul Finanțelor	5168—5169	Comunicate și circulări ministeriale	5188—5189
608.840, 608.863. — Transferări în interesul serviciului	5168—5169	Ministerul Agriculturii și Domeniilor	5188—5189
608.778. — Angajări de diurniști temporari	5169	Instrucțiuni privitoare la normele de înființare și funcționare a pepinierelor de vițe altoite	5188—5189
		Anunțuri judiciare	5189
		Sumarul părții a II-a	5190

DECRETE-LEGI

PREȘEDINȚIA CONSILIULUI DE MINIȘTRI

Legea Nr. 786

„ANTONESCU,

MAREȘAL AL ROMÂNIEI

și

CONDUCĂTORUL STATULUI ROMÂN

Având în vedere raportul d-lor miniștri secretari de Stat la Departamentele Apărării Naționale și Finanțelor sub Nr. 184.691 din 2 Septembrie 1941,

În baza dispozițiilor decretelor-legi Nr. 3.052 din 5 Septembrie și Nr. 3.072 din 7 Septembrie 1940 și a delegațiunii dată prin decretele Nr. 1.799 din 21 Iunie și Nr. 1.916 din 29 Iunie 1941, d-lui Mihai A. Antonescu, Vicepreședinte și Președinte ad-interim al Consiliului de Miniștri;

Noi, Mihai A. Antonescu, Vicepreședinte și Președinte ad-interim al Consiliului de Miniștri, în baza delegațiunii dată prin decretele Nr. 1.799 din 21 Iunie și Nr. 1.916 din 29 Iunie 1941,

Am decretat și decretăm:

DECRET-LEGE

pentru completarea art. 8 din decretul-lege privitor la reorganizarea serviciilor publice și de salarizare a funcționarilor

Art. unic. — Art. 8 din decretul-lege pentru reorganizarea serviciilor publice și de salarizarea funcționarilor din 14 Septembrie 1940, se modifică după cum urmează:

Pensionarii Statului, județelor și comunelor nu mai pot ocupa funcțiuni publice, afară de cele cu caracter politic.

Nu intră în prevederile alineatului precedent reangajații armatei, care potrivit legii pentru reangajarea gradelor inferioare în armată, îndeplinesc o funcțiune publică la Stat.

Ofițerii pensionari proveniți din activitate, pot îndeplini totuși funcțiuni depinzând de Ministerul Apărării Naționale, plătiți fiind cu diurnă.

Dat în București la 2 Septembrie 1941.

Vicepreședinte și Președinte ad-interim
al Consiliului de Miniștri,
Mihai A. Antonescu

Ministrul apărării naționale,
General de Corp de Armată Adjutant
Iosif Iacobici

Ministrul finanțelor,
General de Brigadă N. Stoenscu

Nr. 2.487.

Raportul d-lor miniștri ai apărării naționale și finanțelor, către d-l Președinte ad-interim al Consiliului de Miniștri,

Domnule Președinte al Consiliului,

Prin articolul 8 al decretului-lege Nr. 3.123 din 13 Septembrie 1940, s'a prevăzut că pensionarii Statului, județelor și comunelor nu mai pot ocupa funcțiuni publice, afară de cele cu caracter politic.

Între pensionari există însă o categorie, foarte puțini la număr, și anume reangajații, care după ce au fost scoși la pensie au primit o funcție publică, potrivit legii speciale din 21 Aprilie 1913. Aceștia au fost întotdeauna exceptați de către toate legile de cumul, chiar fără să fie special menționați, fiindcă funcția publică o dețin ca unul din cele trei beneficii între care trebuiau să opteze, conform art. 22 al legii din 21 Aprilie 1913.

Aceeași soluție se impune și în aplicarea decretului-lege Nr. 3.123 din 13 Septembrie 1940. Întru cât, însă, s'au ivit divergențe de interpretare în aplicarea acestui decret-lege,

am socotit necesar, pentru a înlătura divergențele de interpretare, să întocmim alăturatul proiect de decret-lege, pentru completarea și interpretarea art. 8 al decretului-lege Nr. 3.123 din 13 Septembrie 1940, în sensul ca să fie exceptați dela prevederile acestei legi și pensionarii foști reangajați care au optat pentru o funcție publică de Stat.

Dacă D-Voastre sunteți de acord și, conform dispozițiilor decretelor-legi Nr. 3.052 din 5 Septembrie și Nr. 3.072 din 7 Septembrie 1940, precum și a delegațiunii dată D-Voastre prin decretele Nr. 1.799 din 21 Iunie și Nr. 1.916 din 29 Iunie 1941, avem onoare a vă ruga să binevoiți a aproba și semna alăturatul proiect de decret-lege.

Primiți, vă rugăm, d-le Președinte al Consiliului, asigurarea deosebitei noastre considerațiuni.

Ministrul apărării naționale,
General de Corp de Armată Adjutant Iosif Iacobici

Ministrul finanțelor,
General de Brigadă N. Stoenscu
1941, Septembrie 2.

Nr. 184.691.

MINISTERUL JUSTIȚIEI

Legea Nr. 787

„ANTONESCU,

MAREȘAL AL ROMÂNIEI

și

CONDUCĂTORUL STATULUI

În baza dispozițiilor decretelor-legi, Nr. 3.052 din 5 Septembrie 1940 și Nr. 3.072 din 7 Septembrie 1940, și a delegațiunii dată prin decretele Nr. 1.799 din 21 Iunie 1941, și Nr. 1.916 din 29 Iunie 1941, d-lui Mihai A. Antonescu, Vicepreședinte și Președinte ad-interim al Consiliului de Miniștri;

Noi, Mihai A. Antonescu, Vicepreședinte și Președinte ad-interim al Consiliului de Miniștri, în baza delegațiunii dată prin decretele Nr. 1.799 din 21 Iunie 1941 și Nr. 1.916 din 29 Iunie 1941,

Asupra raportului d-lui ministru secretar de Stat la Departamentul Justiției, Nr. 104.026 din 2 Septembrie 1941,
Am decretat și decretăm:

DECRET-LEGE

pentru modificarea art. 25 și 26 din legea asupra drepturilor concentrațiilor, mobilizațiilor, rechiziționațiilor și familiilor lor

Art. unic. Dispozițiunile art. 25 și art. 26 din legea Nr. 691 din 1941, asupra drepturilor concentrațiilor, mobilizațiilor, rechiziționațiilor și familiilor lor, se modifică cum urmează:

Art. 25, alin. ultim:

„Sub rezerva dispozițiilor art. 26, pentru toți concentrații, mobilizații sau rechiziționații prevăzuți la art. 2, punctul f, plata se va face de unitățile militare în contul instituțiilor sau întreprinderilor particulare respective. În acest scop concentrații, mobilizații și rechiziționații, vor prezenta unității certificate eliberate de întreprinderea unde funcționează, prin care să se dovedească drepturile ce li se cuvin ca salariu sau pensiuine, calculate neto.

„Salariații și pensionarii prevăzuți de acest articol pot opta pentru ajutorul ce s'ar acorda potrivit legii Nr. 122 din 1941; în acest caz, drepturile cuvenite ca salariu ori pensiuine, vor fi făcute venit la Stat.

„Art. 26.

„Instituțiunile și întreprinderile particulare de orice fel, întreprinzând în serviciul lor lucrători și funcționari în număr mai mare de cinci și care continuă a funcționa, sunt obligate să acopere plata drepturilor prevăzute la art. 9, punctul c, pen-

tru salariații grade inferioare concentrați, mobilizați sau rechiziționați.

„Dacă acel concentrat, mobilizat sau rechiziționat are familie, drepturile prevăzute la art. 9 vor fi plătite de instituțiile sau întreprinderi direct persoanelor desemnate sau îndrituite, potrivit art. 18. În caz de neînțelegere asupra persoanei ce urmează a primi drepturile sau a cuantumului, va statua judecătoria locului unde munca era prestată, în urma cererii celui interesat. Judecătoria va hotărî prin încheiere, în Camera de consiliu, după citarea părților, în termen de trei zile libere dela sezișare. Hotărîrea judecătoreșii este executorie; împotriva ei se poate face recurs în termen de 10 zile dela pronunțare. Intreaga procedură este scutită de timbru, impozite sau orice taxe, iar citarea se va face din oficiu.

„Dacă acel concentrat, mobilizat sau rechiziționat nu are familie căreia urmează a i se plăti drepturile, suma corespunzătoare se va depune la Cassa de Depuneri și Consemnațiuni, iar recipisa se va trimite părții sedentare a unității respective.

„Sumele corespunzătoare acestei contribuțiuni se urmăresc de către organele fiscale, la cererea părții sedentare a unității, ca orice sumă datorată Statului, potrivit legilor în vigoare, organele fiscale putând proceda la urmărire pe baza unei simple somațiuni de plată.

„Familiiile muncitorilor permanenți din porturi, concentrați, mobilizați sau rechiziționați vor primi ajutorul prevăzut de jurnalul Consiliului de Miniștri Nr. 509 din 23 Februarie 1940, partea contributivă a patronilor fiind de 5%, iar aceea a muncitorilor de 2% asupra tarifelor de muncă fixate prin procese-verbale de împăcare, prin contracte colective de muncă sau hotărîri de arbitraj“.

Dat în București la 2 Septembrie 1941.

Vicepreședinte și Președinte ad-interim

al Consiliului de Miniștri,

Mihai A. Antonescu

Ministrul apărării naționale,

General de Corp de Armată adj. Iosif Iacobici.

Ministrul justiției,

Constantin C. Stoicescu.

Ministrul muncii, sănătății și ocrotirilor sociale,

Prof. Dr. Petre Tomescu

Ministrul finanțelor,

General de Brigadă N. Stoicescu.

Nr. 2.488.

RECTIFICARE

În decretul-lege Nr. 2.407 din 26 August 1941, inserat în Monitorul Oficial Nr. 202, partea I, din 27 August 1941, la pag. 5023, stat de salarizare Nr. 1, în coloana 5, rândul 5 de sus în jos, se va citi 7.200, în loc de „7.300“, iar în statul de salarizare Nr. 2, aceeași pagină, în col. II, rândul 6 de sus în jos, se va citi: 1. Administrator, șef de secție cl. II, în loc de „1. Administrator, șef serv. cl. II“.

Erori de tipar.

DECRETE

MINISTERUL CULTURII NAȚIONALE ȘI AL CULTELOR

Prin decretul Nr. 2.323 din 1941, Așezământul cultural „Ion C. Brătianu“ din București este autorizat să accepte donația făcută de d-l I. I. Niculescu-Dorobantu, prin actul autenti-

ficat de Tribunalul Ilfov, secția de notariat, la Nr. 23.565 din 1941, în scopul și cu condițiunile specificate în act.

DECIZIUNI

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

Noi, Contra'Amiral Păiș Nicolae, subsecretar de Stat al Marinei,

Având în vedere referatul Direcției Intendenței Nr. 15.789 din 16 August 1941,

Decidem:

Art. I. Decizia ministerială Nr. 190 din 7 Iulie 1941, publicată în Monitorul Oficial Nr. 162 din 11 Iulie 1941, se completează după cum urmează:

Indemnitatea de inisie, prevăzută la art. 1 în suszisa decizie ministerială, se stabilește la suma de lei 100 pentru sergenții specialiști reangajați.

Art. II. Direcția Intendenței din S. S.

Raportul d-lui ministru al justiției către d-l Președinte al Consiliului de Miniștri.

Domnule Președinte al Consiliului,

Prin decretul-lege asupra drepturilor concentraților, mobilizaților, rechiziționaților și familiilor lor din 30 Iulie 1941, toate întreprinderile, indiferent de numărul salariaților lor, sunt obligate să plătească salariatului mobilizat, indiferent de sarcinile familiei ale acestuia, jumătate din salariul lunar, vărsându-l la Cassa de Depuneri și Consemnațiuni, iar recipisa înaintând-o unității militare din care face parte mobilizatului. În urma încașării recipisei de depuneri, mobilizatului va putea trimite familiei prin unitatea militară suma ce o dorește.

Acest sistem întârzie foarte mult ajungerea la dispoziția familiei mobilizatului a sumelor necesare existenței. Întârzierea va fi deosebit de mare în cazul mobilizaților din armatele de operațiuni, ce se pot găsi adânc în teritoriul inamic, când tocmai această categorie trebuie înconjurată cu mai multă sollicitudine. Pentru a priva de lipsă și desnađejde familiile luptătorilor, este necesară imediată înlăturare a acestui sistem, urmând ca întreprinderile să plătească direct familiilor salariaților mobilizați jumătate din salariul lunar, pe tot timpul mobilizării.

Cum însă la această obligație nu pot fi supuse micile întreprinderi, care n'au posibilitățile financiare de a suporta asemenea sarcini, se impune limitarea obligației de mai sus numai la întreprinderile cu mai mult de 5 salariați.

Pentru muncitorii permanenți din porturi, întru cât acest regim nu-și poate avea aplicațiune, a trebuit legiferat sistemul de ajutorare adaptat prin jurn. Consiliului de Miniștri Nr. 509 din 23 Februarie 1940, publicat în Monitorul Oficial Nr. 48 din 27 Februarie 1940, bazat pe contribuțiune de 5 la sută plătită de patroni și o contribuție de 2 la sută plătită de muncitori.

În baza acestor considerațiuni, am alcătuit alăturatul decret-lege pentru modificarea art. 25 și 26 din legea asupra drepturilor concentraților, mobilizaților sau rechiziționaților, pe care avem onoare a-l supune aprobării și semnăturii Domniei-Voaștre, în temeiul decretelor-Legi Nr. 3.052 din 5 Septembrie și Nr. 3.072 din 7 Septembrie 1940.

Primiți, vă rugăm, Domnule Președinte al Consiliului, asigurarea deosebitei noastre considerațiuni.

Ministrul justiției,

Constantin C. Stoicescu.

Nr. 104.026.

1941, Septembrie 2.

M este însărcinată cu executarea prezentei decizii.

Data la 20 August 1941.

Subsecretar de Stat al marinei pe lângă M. A. N., Contra'Amiral Nicolae Păiș.

Nr. 256.

Prin decizia d-lui subsecretar de Stat al Marinei, pe lângă Ministerul Apărării Naționale, Nr. 255 din 30 August 1941, plutonierul Grigore Vasile se mută, după cerere, pe data de 1 Septembrie 1941.

Noi, General de brigadă Boițeanu N. Ioan, secretar general al Ministerului Apărării Naționale,

Având în vedere dispozițiunile legii Nr. 650, decretată cu Nr. 2.052 din 1941 și publicată în Monitorul Oficial Nr. 166 din 16 Iulie 1941;

Având în vedere și ordinul M. A. N., Nr. personalului Nr. 34.910 din 26 Iulie 1941,

Decidem:

Art. I. Următorii medici și farmaciști, care nu sunt ofițeri de rezervă și care se găseseră încadrați în lucrările de mobilizare ale formațiunilor sanitare din Zona Armatelor sau Zona Interioară, prestand efectiv serviciul, se asimilează în grade ofițerești, astfel:

I. Medici

In gradul de medic căpitan

Christide Agripina, dela Spitalul Z. I. Nr. 305, cu libera practică dela 23 Mai 1915.

Protopopescu Pache Iosefina, dela Spitalul Z. I. Nr. 317, cu libera practică dela 6 Iunie 1921.

Răsvan I. Maria, dela Spitalul Z. I. Nr. 321, cu libera practică dela 22 Martie 1907.

In gradul de medic locotenent

Angelescu C. Petre, dela Ambulanța Dviziei 10-a, cu libera practică dela 13 Noemvrie 1930.

Ciochină-Bănescu Constanța, dela Spitalul Z. I. Nr. 309, cu libera practică dela 24 Decembrie 1926.

Creangă C. Elena, dela Spitalul Z. I. Nr. 304, cu libera practică dela 16 Noemvrie 1927.

Ionescu-Gomoiu Viorica, dela Spitalul Z. I. Nr. 309, cu libera practică dela 16 Martie 1926.

Maziu Elena, dela Spitalul Z. I. Nr. 309, cu libera practică dela 31 Iulie 1927.

Răsnovanu St. Constantin, dela Spitalul Z. I. Nr. 310, cu libera practică dela 8 Mai 1931.

Sădulescu Emilia, dela Spitalul Z. I. Nr. 309, cu libera practică dela 16 Decembrie 1927.

Tempea S. Valeriu, dela Spitalul Z. I. Nr. 310, cu libera practică dela 7 Mai 1922.

Triandaf-Bivol Ecaterina, dela Spitalul Z. I. Nr. 285, cu libera practică dela 4 August 1926.

Tărulescu-Dobrescu Leontina, dela Spitalul Z. I. Nr. 309, cu libera practică dela 3 Ianuarie 1931.

Ungureanu-Corbeanu Alexandra, dela Spitalul Z. I. Nr. 162, cu libera practică dela 9 Ianuarie 1929.

In gradul de medic sublocotenent

Angelescu-Lăzărescu Victoria, dela Spitalul Z. I. Nr. 335, cu libera practică din anul 1937.

Ardeleanu-Bura Matilda, dela Spitalul Z. I. Nr. 163, cu libera practică din anul 1933.

Arion Schwark Adela, dela Spitalul Z. I. Nr. 329, cu libera practică din anul 1937.

Columb H. Teobald, dela Reg. 11 In-

fanterie, cu libera practică din anul 1937.

Bardan Eleonora, dela Spitalul Z. I. Nr. 300, cu libera practică din anul 1936.

Bodeanu Eugen, dela Bat. 1 Pază, cu libera practică din anul 1940.

Constantinescu Georgeta, dela Spitalul Z. I. Nr. 304, cu libera practică din anul 1940.

Dimitriu Paul, dela Spitalul Z. I. Nr. 180, cu libera practică din anul 1936.

Dumitreșcu D. Paraschiva, dela Spitalul Z. I. Nr. 305, cu libera practică din anul 1938.

Dumitreșcu Diaconu Elena, dela Spitalul Z. I. Nr. 346, cu libera practică din anul 1937.

Grădinescu V. Constantin, dela Spitalul Z. I. Nr. 304, cu libera practică din anul 1941.

Ionescu I. Constantin, dela Spitalul Z. I. Nr. 304, cu libera practică din anul 1941.

Ionescu I. Nicolae, dela Spitalul Z. I. Nr. 304, cu libera practică din anul 1941.

Jercea Ecaterina, dela Spitalul Z. I. Nr. 334, cu libera practică din anul 1938.

Marinescu-Luntrariu Maria, dela Spitalul Z. I. Nr. 352, cu libera practică din anul 1937.

Minciú Ilie, dela Spitalul Z. I. Nr. 334, cu libera practică din anul 1941.

Mironescu-Sărățeanu Virginia, dela Spitalul Z. I. Nr. 304, cu libera practică din anul 1939.

Poznea-Ghițuleasa Elvira, dela Spitalul Z. I. Nr. 351, cu libera practică din anul 1940.

Rădulescu Lidia, dela Spitalul Z. I. Nr. 303, cu libera practică din anul 1941.

Roșu R. Petre, dela Spitalul Z. I. Nr. 304, cu libera practică din anul 1941.

Sădulescu N. Ecaterina, dela Spitalul Z. I. Nr. 304, cu libera practică din anul 1938.

Șoflete A. Alexandru, dela Spitalul Z. I. Nr. 334, cu libera practică din anul 1941.

Teutsch Georg Andreas, dela Reg. Pionieri Gardă, cu libera practică din anul 1933.

Târnoveau Valeria, dela Spitalul Z. I. Nr. 358, cu libera practică din anul 1939.

Vlădoianu-Benu Olimpia, dela Spitalul Z. I. Nr. 334, cu libera practică din anul 1940.

II. Farmaciști

In gradul de farmacist căpitan

Lefteriu Adina Atena, dela Spitalul Z. I. Nr. 304, cu libera practică din 1.6. 1921.

In gradul de farmacist locotenent

Albeață-Apostolescu Lucreția, dela Spitalul Z. I. Nr. 301, cu libera practică dela 11.6.1929.

Drăgănescu C. Viorica, dela Spitalul Z. I. Nr. 327, cu libera practică dela 23. 1.1931.

Măndru T. Viorica, dela Spitalul Z. I. Nr. 335, cu libera practică dela 10.2. 1931.

Mocanu-Chirițescu Maria, dela Spitalul Z. I. Nr. 178, cu libera practică dela 12.3.1930.

Tomida Eugenia, dela Spitalul Z. I. Nr. 285, cu libera practică dela 1.10. 1922.

In gradul de farmacist sublocotenent

Constantinescu-Mihăilescu Emilia, dela Spitalul Z. I. Nr. 321, cu libera practică din anul 1934.

Comănița Aurelia, dela Spitalul Z. I. Nr. 285, cu libera practică din anul 1934.

Creangă-Tomescu Elisabeta, dela Spitalul Z. I. Nr. 331, cu libera practică din anul 1940.

Doneiu Zoe (născută Zamfir), dela Spitalul Z. I. Nr. 337, cu libera practică din anul 1935.

Engel Alexandrina, dela Spitalul Z. I. Nr. 285, cu libera practică din anul 1937.

Hristescu D. Elena, dela Spitalul Z. I. Nr. 358, cu libera practică din anul 1938.

Ichim Adriana Jeanette, dela Spitalul Z. I. Nr. 285, cu libera practică din anul 1934.

Ionescu D. Matilda Elvira, dela Spitalul Z. I. Nr. 317, cu libera practică din anul 1938.

Mărculescu Gheorghe, dela Comp. 4 Sanitară, cu libera practică din anul 1940.

Petrescu D. Elena, dela Spitalul Z. I. Nr. 304, cu libera practică din anul 1938.

Rotariu Maria, dela Spitalul Z. I. Nr. 128, cu libera practică din anul 1935.

Sandu Florica, dela Spitalul Z. I. Nr. 304, cu libera practică din anul 1941.

Șerdinescu-Chiriacescu Elena, dela Spitalul Z. I. Nr. 178, cu libera practică din anul 1934.

Trandaf G. Maria, dela Spitalul Z. I. Nr. 285, cu libera practică din anul 1937.

Vineșiu-Georgescu Natalia, dela Spitalul Z. I. Nr. 163, cu libera practică din anul 1938.

Zamfirache Adriana, dela Spitalul Z. I. Nr. 285, cu libera practică din anul 1935.

Art. II. Drepturile de soldă și indemnitațiile gradului respectiv, se cuvin personalului asimilat numai pentru timpul

servit efectiv și cu începere dela 15 Iunie 1941.

Art. III. Cei în drept sunt însărcinați cu executarea acestei decizii.

Data la 30 August 1941.

p. Ministrul, secretar general al M. A. N.,
General Ion Boiteanu.
Nr. 1.593.

Noi, general Dobră Gheorghe, subsecretar de Stat pentru înzestrarea și administrația armatei, pe lângă M. A. N.,
Decidem:

1. Comisiunea pentru stabilirea prețurilor definitive ale cartușelor livrate până la 30 Iunie 1941 de către Uzinele „Copșa Mică și Cugir”, în baza actului adițional I, Nr. 6.277 din 21 Noembrie 1940 și în baza actului adițional II, Nr. 434 din 24 Aprilie 1941, se compune din:

Președinte: Popescu Gh., adm. lt. colonel din S. S. I. A. A., Direcția fabricației munițiilor.

Membri: Leoveanu Constantin, căpitan inginer din S. S. I. A. A., Direcția fabricației munițiilor; Popa Mareel, inginer, delegatul Ministerului Finanțelor.

2. Comisiunea își va începe lucrările imediat la Uzinele „Copșa Mică și Cugir” din Cugir.

3. Executarea acestei lucrări va fi terminată în decurs de 30 zile, pentru care timp membrii comisiei vor primi indemnitatea de misie legală, care se va plăti din F. A. N.

4. Direcția superioară tehnică este însărcinată cu aducerea la îndeplinire a prezentei decizii.

Data la 30 August 1941.

Subsecretar de Stat pentru înzestrarea și administrația armatei, pe lângă M. A. N.,
General de divizie Gh. M. Dobre.
Nr. 193.

Prin decizia d-lui subsecretar de Stat al înzestrării și administrației armatei, pe lângă M. A. N., Nr. 194 din 30 August 1941, colonel Mihăilescu Ion se menține în funcțiunea de ordonator primar, prin delegație, pentru Fondul Apărării Naționale, la Direcția genului, Subsecretariatului de Stat al Armatei de Uscat, pe timpul dela 16—21 August 1941, iar pe data de 22 August 1941 se desărcinează de această funcțiune.

Cu începere dela 22 August 1941 colonelul Trotonghi Mihail, înapoiat din misiunea oficială în care a fost trimis în Germania, își va relua în primire funcțiunea de ordonator primar, prin delegație, pentru Fondul Apărării Naționale, la Direcția genului, Subsecretariatului de Stat al Armatei de Uscat, în care a fost numit prin decizia ministerială Nr. 4 din 4 Aprilie 1941.

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

Noi, general de divizie, Dimitrie Popescu, ministru secretar de Stat la Departamentul Afacerilor Interne,

Având în vedere raportul inspectoratului general al jandarmeriei cu Nr. 136.194 din 23 August 1941,

Decidem:

Art. 1.—Orele de curs pentru profesorii dela școlile ofițeri de jandarmi și școala șefi secție, în anul școlar 1941/1942, se vor plăti astfel:

- Profesorii civili universitari titulari, agregați, docenți și conferențieri universitari, 400 lei ora de curs;
- Profesorii civili magistrați și profesorii secundari, 200 lei, ora de curs;
- Profesorii militari afară din cadre, 120 lei ora de curs.

Art. 2.—Profesorii din cadre nu au dreptul la nicio plată pentru orele de curs predate.

Art. 3.—Profesorii dela diferite cursuri periodice de specializare, ordonate de I. G. J., vor avea dreptul la:

- Profesorii civili titulari universitari, 200 lei ora de curs;
- Profesorii militari, 120 lei ora de curs.

Art. 4.—Profesorii ajutori vor fi plătiți ca și profesorii titulari, numai dacă predau ei cursul în locul titularului și în cadrul programului.

Art. 5.—Corecția lucrărilor scrise se plătește cu dublul numărului de ore cât a durat lucrarea.

Această plată nu poate depăși mai mult de 10 la sută din diurna primită pentru întregul curs predat.

Art. 6.—Aplicațiunile în teren, de maximum 1—2 zile, se vor plăti cu o diurnă de 150 lei pe zi.

În cursul unei zile nu se va putea plăti decât o singură diurnă, oricare ar fi numărul aplicațiunilor.

Au dreptul la plata acestei diurne numai ofițerii profesori din afară din cadre, care au executat efectiv aplicațiunea în cadrul cursului respectiv.

Art. 7.—Plata drepturilor prevăzute la art. 1—6 se va face dela articolul bugetar 160.

Art. 8.—Ofițerii și membrii ai comisiunilor de examinare pentru admiterea și absolvirea școalelor ofițeri de jandarmi vor avea dreptul, pe timpul duratei examenelor, la o diurnă zilnică egală cu cuantumul indemnității de misie regulamentară corespunzătoare gradului.

Art. 9.—Plata acestor drepturi se va acoperi dela fondul cu afecțiune specială.

Art. 10.—Statele nominale de plata orelor de curs, întocmite la finele fiecărei luni, după condica de prezență semnată de profesori și în cadrul progra-

mului, vor fi verificate administrativ de către ofițerul de intendență respectiv și controlate tehnic de către I. G. J. Inspectoratul școalelor și instrucției.

Art. 11.—Pentru ofițerii și subofițerii activi, indiferent de starea civilă, se fixează următoarele alocații de hrană:

- Ofițerii generali 150 lei.
- Ofițerii superiori 120 lei.
- Ofițerii inferiori 80 lei.
- Subofițerii 40 lei.

Au dreptul la această alocație:

a) Ofițerii și subofițerii cu unități detașate în alte garnizoane decât cea de reședință, pentru aplicațiuni, cursuri, școli ordonate de I. G. J.;

b) Ofițerii și subofițerii detașați cu unități pentru instrucție în alte garnizoane, conform directivelor de instrucție;

c) Ofițerii și subofițerii din cadrele școalelor ofițeri de jandarmi, pe timpul manevrelor de fine de an, aplicațiuni, vizitelor informative și călătoriilor de studii făcute în afara garnizoanelor de reședință;

d) Ofițerii și subofițerii participanți la diferite cursuri și școli de specializare, în afara garnizoanei de reședință, ordonate de I. G. J.

Art. 12.—Plata drepturilor prevăzute la art. 11 se va face dela articolul 166.

Art. 13.—Prezenta decizie ministerială intră în vigoare la 1 Septembrie 1941

Art. 14.—Inspectoratul general al jandarmeriei este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a prezentei decizii ministeriale.

Data la 28 August 1941.

Ministrul, General de divizie D. I. Popescu.

Nr. 11.470. P.

Prin decizia ministerială Nr. 34.950 din 26 August 1941, gardianul public el. III Prodan Miluță, dela Chestura Poliției Constanța, se îndepărtează din funcțiune pentru rea comportare în serviciu și abuz de putere.

Noi, General Gherghe Radu, prefectul Poliției Capitalei,

Având în vedere adresa Nr. 12.283 din 1941 a Corpului Gardienilor Publici, prin care înaintează procesul-verbal, încheiat la 8 August 1941 de Comisiunea Medicală a Casei Generale de Pensii, prevăzut de art. 14 din legea generală de pensii, pentru constatarea sănătății gardianului public el. III Suciu I. Constantin, în vederea punerii sale în retragere din oficiu în mod provizoriu pentru caz de boală;

Având în vedere dispozițiunile art. 14 și 16 din legea generală de pensii și art. 29, 30, 31 și 36 din regulamentul legii;

Având în vedere procesul-verbal, prin care se stabilește că boala de care suferă nunitul gardian public a fost contractată în timpul, însă nu din cauza serviciului și îl face impropriu serviciului;

Pe baza dispozițiilor art. 36 și 37 din Codul funcționarilor publici,

Decidem:

Art. I. Gardianul public cl. III Suciu I. Constantin, dela Corpul Gardienilor Publici de pe lângă această Prefectură de Poliție, se pune în retragere din oficiu, în mod provizoriu, pentru caz de boală, pe data de 1 Noembrie 1941, spre a-și aranja drepturile la pensie.

Art. II. Serviciul poliției administrative este însărcinat cu executarea prezentei decizii.

Data la 30 August 1941.

Prefectul poliției Capitalei, General Gherge Rađu.

Nr. 166.919.

MINISTERUL CULTURII NAȚIONALE ȘI AL CULTELOR

Prin decizia ministerială Nr. 154.994 din 23 Iulie 1941, în baza procesului-verbal Nr. 18 al ședinței din 5 Iulie 1941 a Comisiunii pentru propuneri de numiri, înaintări și transferări a acestui departament, se rectifică deciziunea Nr. 91.764 din 1941, prin care d-ra Aldea Maria a fost încadrată, potrivit deciziei Nr. 4.544 din 1940 a Președinției Consiliului de Miniștri, ca dactilografă cl. II, grupa A. 40, tip de salariu 34, cu salariul de 6.000 lei lunar, la Subsecretariatul de Stat al Educației Extra Școlare.

Idem Nr. 186.496 din 20 August 1941, în baza raportului Nr. 983 al Școlii Normale de conducătoare din Beiuș, jud. Bihor, a adresei Nr. 114.515 din 1941 a Ministerului Finanțelor, înregistrată sub Nr. 138.081 din 1941, precum și a dispozițiilor art. 101 din Codul funcționarilor publici „Regele Mihai I”, d-ra Vasilescu Maria, secretară principală cl. III la Școala normală de conducătoare din Beiuș, jud. Bihor, este repartizată, pe ziua de 1 Septembrie 1941, la Subsecretariatul de Stat al Școlilor, Direcția învățământului profesional, ca subșef de birou cl. II, fiind plătită dintr'un post vacant de subșef de birou cl. I.

Idem Nr. 45.244 din 1941, d-l Nicolae A. Ciobăniței, cântăreț bisericesc, la Parohia Galbeni, jud. Roman, este pus în retragere din oficiu, pentru limită de vârstă, pe data de 1 Mai 1941, pe baza art. 35 și 37 din Codul funcționarilor

publici și a dispozițiilor decretului-lege Nr. 2.454 din 1940, pentru modificarea și completarea art. 31, 37 și 43 din legea generală de pensii, recunoscându-i-se de Casa Generală de Pensii, Comisiunea de pensii, secția II, prin deciziunea Nr. 6.725 din 1941, o pensie lunară de 794 lei.

Idem Nr. 45.818 din 1941, pe baza dispozițiilor art. 35 și 37 din Codul funcționarilor publici, se pun în retragere din oficiu, pentru limită de vârstă, pe data de 1 Noembrie 1941, spre a-și regula drepturile la pensie, următorii cântăreți bisericești din jud. Mehedinți:

C-tin M. Popescu, zis Teodorescu, dela parohia Baia de Aramă.

Ion Fureru dela parohia Poroina-Erghiveița.

C-tin Purdescu dela parohia Brădetul.

Petre Tărășescu dela parohia Celnata, și

Petre Hoară dela parohia Horăști.

Idem Nr. 191.470 din 1941, în baza raportului cu Nr. 32.445 din 1941 al Inspectoratului școlar regional din Iași, precum și a dispozițiilor art. 35 și 37 din Codul funcționarilor publici „Regele Mihai I”, d-na Bucicov Virgilia, arhivar principal cl. III la Inspectoratul școlar regional din Iași, este pusă în retragere din oficiu, pentru limită de vârstă, pe ziua de 1 Decembrie 1941, spre a-și regula drepturile la pensie.

Idem 193.447 din 1941, următorii profesori și profesoare se pun provizoriu în retragere, pe ziua de 1 Septembrie 1941, spre a-și aranja drepturile la pensie, în conformitate cu dispozițiunile art. 1 din decretul-lege Nr. 2.255 din 8 August 1941:

1. Micu Aurel, prof. cat. șt. agricole, Șc. norm. b. Blaj.

2. Haneș Nicolae, prof. cat. muzică, Șc. norm. b. Deva.

3. Isac Ioan, prof. cat. desen, caligrafie, Șc. norm. b. Timișoara.

4. Mihăilescu Florica, prof. cat. muzică, Șc. norm. f. Bacău.

5. Baci Constantin, prof. cat. muzică, Șc. norm. b. Iași.

6. Morosov Ion, prof. cat. utiliz., Șc. norm. b. Iași.

7. Drăgan Mariș, prof. cat. desen caligraf., Șc. norm. b. Deva.

Idem Nr. 192.262 din 1941, în baza raportului cu Nr. 20.234 din 1941 al Inspectoratului școlar regional din Timișoara, înregistrat sub Nr. 181.642 din 1941 și a dispozițiilor art. 11 din Codul funcționarilor publici „Regele Mihai I”, d-l Pleșa Avram, contabil la Ins-

pectoratul școlar județean din Timișoara, este considerat demisionat, pe ziua de 18 August 1941, pentru lipsă nemotivată dela serviciu.

Idem Nr. 196.769 din 1941, în baza procesului-verbal Nr. 659 din 1941 al Comisiei de anchetă și măsuri disciplinare de pe lângă acest departament, precum și a art. 160 din Codul funcționarilor publici „Regele Mihai I”, se revine asupra deciziei Nr. 139.040 din 1941, în sensul că d-l Constantin Penea este suspendat din funcțiunea de subinspector general contabil cl. I, din Corpul de control financiar al acestui departament, cu plata salariului în întregime pe tot timpul suspendării, în loc de plata a jumătate din salariu.

Prin decizia d-lui prof. Enric Otetelișanu, subsecretar de Stat la Departamentul Culturii Naționale și al Cultelor, Nr. 196.275 din 1941, se revine asupra pensionării d-lui Pop Cornel, profesor utilizat la Liceul comercial Turda, cuprinsă în decizia Nr. 182.477 din 1941, d-sa rămânând să funcționeze mai departe la catedră.

MINISTERUL FINANTELOR

Prin decizia ministerială cu Nr. 608.840 din 28 August 1941, se revine asupra detașării, în interesul serviciului, a d-lui Zagorschi Nicolae, chimist, stagiar, dela Administrația de constatare Sibiu la Administrația financiară Hotin, și se transferă în interesul serviciului, pe data de 1 Septembrie 1941, la Administrația de constatare Tutova, cu atribuțiuni de controlor șef de fabrici pentru întreprinderile supuse taxelor de consumație din județele: Tutova, Tecuci și Vaslui, având reședința în orașul Bârlad.

D-l Lupăcescu Gheorghe, inginer agronom stagiar, dela Administrația de constatare Sibiu, se transferă în interesul serviciului la Administrația financiară Hotin, delegându-se cu atribuțiuni de controlor de fabrici în județul Hotin, urmând a funcționa și cu atribuțiuni de controlor tehnic la fabrica de zahăr Zarojani pe timpul campaniei de lucru.

D-l Slăvoacă Ieronim, inginer ordinar cl. II la Administrația de constatare Sibiu, se delegă a îndeplini funcțiunea de controlor de fabrici pentru întreprinderile supuse taxelor de consumație din județul Sibiu, urmând a funcționa și cu atribuțiuni de controlor tehnic la fabrica de postav Gromen și Herbert din Sibiu, supraveghind în același timp în deaproape și exercitarea controlului tehnic la fabrica de postav din comuna Cișnădia.

Idem Nr. 608.778 din 29 August 1941, se angajează, pe data prezentării la serviciu, ca diurniști temporari, conf. art. 59 din C. F. P., în funcțiunea de agent de control în serviciul exterior al Ministerului de Finanțe, detașându-se în interesul serviciului, pe data de mai sus, la Direcțiunea datoriei publice.

D-l Lazaru Ion Epaminonda, absolvent al Școlii superioare de comerț.

D-l Dumitrașca Gh., absolvent al Școlii superioare de comerț.

D-l Popescu Anghel, absolvent al Școlii superioare de comerț.

D-l Pârvulescu Vasile, absolvent de liceu.

D-l Anton Gh. Vasile, absolvent de liceu.

D-l Popa P. Aurel, absolvent al Școlii superioare de comerț.

D-l Eșanu Igor, absolvent al Școlii superioare de comerț.

D-l Marinescu Gh. Mircea, absolvent de seminar.

D-l Urzică Gh. Virgil, bacalaureat, și

D-l Damian Alexandru, absolvent al Facultății de farmacie, urmând a fi plătiți cu o diurnă lunară corespunzătoare salariului gradului de agent de control stagiar, grupa A, tipul 36 de salarizare.

Idem Nr. 608.190 din 27 August 1941, d-l Virgil N. Iliescu, secretar definitiv la Liceul de băieți „I. Măiorescu” din Giurgiu, grupa A, tipul 34 de salarizare, pendinte de Ministerul Culturii Naționale și al Cultelor, se transferă după cerere, pe data de 1 Septembrie 1941, în serviciul exterior al Ministerului de Finanțe, în grad corespunzător de agent de control cl. III, grupa A, tipul 34 de salarizare, la Administrația de constatare indirecte Prahova, urmând a fi repartizat după necesitățile serviciului la o întreprindere supusă taxelor de consumație.

Idem Nr. 608.791 din 29 August 1941, se revine asupra transferării în interesul serviciului a d-lui Ghindă Valerian, agent de control cl. III, dela Administrația de constatare indirecte Prahova la Administrația de constatare Dâmbovița, făcută prin decizia ministerială Nr. 606.611 din 1941, și se transferă după cerere, pe data prezentării la serviciu, la Administrația de constatare Sectorul I Galben, repartizându-se ca titular la fabrica de țesături de lână „Lache Petrescu” din strada Const. Nacu Nr. 8, urmând a supraveghea și instalațiile de surogate de cafea din cuprinsul aceluiași sector.

Se revine asupra transferării în interesul serviciului a d-lui Pușcașu Grigore, agent de control cl. III, dela Administrația de constatare Dâmbovița la Administrația de constatare indirecte Prahova, făcută prin decizia ministe-

rială Nr. 606.611 din 1941 și se menține la vechiul său post dela Administrația de constatare Dâmbovița, la stațiile de gazolină „Unirea-Chiru”, „Desbenzina-rea” și „Prahova-Chiru-Dragoș” din comuna Gura Ocnitei.

Idem Nr. 608.863 din 28 August 1941, d-l Trutescu Ștefan, subșef de birou cl. I, dela Administrația de constatare mixtă Olt, se transferă în interesul serviciului, pe data de 31 August 1941, la Administrația de constatare mixtă Bacău.

Idem Nr. 604.825 din 16 August 1941, se revine asupra D. M. Nr. 245.404 din 27 Septembrie 1940, prin care d-l Constantinescu Gh., controlor cl. II, dela Administrația de constatare Olt, a fost lăsat în disponibilitate, pe data de 15 Martie 1940, pentru grave abateri dela îndatoriri și se reprimște în serviciu, pe data de 16 August 1941, întru cât în urma cercetărilor făcute s'a constatat că pedeapsa este prea gravă în raport cu faptele de care s'a făcut vinovat, pedepsiindu-se disciplinar cu suspendarea din serviciu pe timp de 6 luni, cu pierderea a 50 la sută din salariu, cu începere dela data reprimării, pentru întrebuințarea de secretari particulari, soăderi ilegale și neglijență în stabilirea impunerilor.

MINISTERUL LUCRĂRILOR PUBLICE ȘI AL COMUNICAȚIILOR

Prin decizia d-lui Constantin D. Bușilă, ministru secretar de Stat la Departamentul Lucrărilor Publice și al Comunicațiilor Nr. 57.741 din 30 August 1941, se instituie o comisiune care să studieze cauzele deteriorărilor aduse căilor de comunicație, satelor și întregii regiuni de pe valea Buzăului, de către apele mari ale râului Buzău, de torenții din dealuri și de lunecările terenurilor învecinate, și să prezinte propuneri asupra lucrărilor necesare spre a se remedia situația și a se evita noi deteriorări ale căilor de comunicație și a întregii regiuni locuite și intens circulate.

Comisiunea va avea următoarea componență:

Președinte: d-l inginer inspector general I. Vardala, fost director general al porturilor și căilor de comunicație pe apă, președinte al consiliului superior al apelor.

Membri: d-l inginer inspector general N. Profiri, directorul general al drumurilor.

D-l inginer inspector general R. Dprean, directorul apelor din Ministerul Lucrărilor Publice și al Comunicațiilor.

D-l inginer inspector general G. Roșianu, directorul direcțiunii consiliului superior.

D-l I. Cantuniari, dela Institutul geologic român și conferențiar la Politehnică din București.

D-l consilier silvic Vintilă Stinghe, profesor la Facultatea de silvicultură a Politehniciei din București.

Secretariatul comisiunii va fi îndeplinit de un inginer desemnat de către Direcțiunea generală a drumurilor.

Președintele comisiunii va putea face apel la orice persană sau instituțiune, pentru a obține informațiile și documentarea necesară.

Idem Nr. 57.597 din 30 August 1941, încetează, pe data de 1 Septembrie 1941, detașarea în Ministerul Lucrărilor Publice și al Comunicațiilor a d-lui secretar de legatie Ion. I. Vardala și însărcinarea de director al cabinetului, dată prin deciziunea ministerială Nr. 45.074 din 11 Iulie 1941.

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR

Prin decizia ministerială Nr. 27.109 din 26 August 1941, Bândilă Iosif se numește pădurar cl. III la Ocolul silvic Intorsura Buzăului, pe data de 1 Septembrie 1941, plătit din bugetul Direcției silvice, grupa D. 13, cu un salariu de 2.000 lei bruto lunar, la categoria IV, în locul pădurarului demisionat din serviciu Codreanu Nicolae

Idem Nr. 27.140 din 27 August 1941, brigadierul silvic cl. III Iancu Ilinca se reprimște în serviciu, pe data de 1 Septembrie 1941, repartizându-se pe aceeași dată la Serv. silvic județean Câmpulung-Bucovina, pentru lucrări pe teren.

Salariul susnumitului va fi plătit din postul de brigadier cl. II, devenit vacant pe 1 Iulie 1941, prin trecerea în bugetul C. A. P. S. a brigadierului Ciurea Grigore, retribuindu-se cu salariul aferent gradului ce-l are de brigadier cl. III, grupa C, tabela 9, tip de salariu 12.

Idem Nr. 25.240 din 9 August 1941, Nic. Călinescu, actual șef de secție cl. II, dela Direcția Economică Agrară, se încadrează în gradul de șef de serviciu cl. II, pe ziua de 1 Aprilie 1940, cu dreptul la salariu dela 15 August 1941.

D-sa va fi plătit din post vacant la Direcția Geniului Rural.

Idem Nr. 13.964 din 1941, următorii medici veterinari se detașează, pe data prezentei deciziunii, după cum urmează:

1. D-l dr. Băciu Traian, ca medic veterinar director al Abatorului Municipiului Cernăuți, în interesul serviciului.

2. D-l dr. Catrani Gheorghe, ca medic veterinar ajutor la Abatorul Municipiului Cernăuți, în interesul serviciului.

3. D-l dr. Piersic Ștefan, medic veterinar inspector, șeful Inspectoratului Zootehnic și Sanitar Veterinar Iași, după cerere, ca medic veterinar primar al Municipiului Cernăuți.

Idem Nr. 26.845 din 25 August 1941. funcționarii notați mai jos se pun în retragere din oficiu, pe data de 1 Decembrie 1941, spre a-și aranja drepturile la pensie pentru 60 ani etate:

1. D-l Novac Gh., inginer inspector silvic la Direcția regională silvică Arad pendinte de Casa Pădurilor.

2. G. Catrani, inginer agronom șef, subdirectorul Camerei agricole a jud. Tecuci.

3. D-l Perceptoru Nicolae, șef de serviciu cl. I la Direcția viticulturii.

4. D-l Blassy Carol, profesor provizoriu la Școala de meserii agricole Câmpeni-Turda.

5. D-l Fleps Pavel, pădurar cl. II la Serviciul silvic județean Sibiu.

6. D-l Bârsan Zaharia, brigadier silvic cl. III la Serviciul silvic județean Târnava-Mare.

7. D-l Avram Atanasie, pădurar cl. I la Serviciul silvic județean Brașov.

MINISTERUL MUNCII, SĂNĂTĂȚII ȘI OCROTIRILOR SOCIALE

Noi, prof. dr. Petre Tomescu, ministru secretar de Stat la Departamentul Muncii, Sănătății și Ocrotirilor Sociale,

Având în vedere hotărârile din 19 August 1941, ale Comisiunii Centrale pentru prevenirea și combaterea bolilor contagioase,

Decidem:

Art. I. Se înființează pe lângă fiecare serviciu sanitar de județ câte un birou epidemic civilo-militar, compus din:

Prefectul județului sau un delegat al său.

Medicul primar al județului.

Un medic delegat al Serviciului Sanitar al Armatei.

Medicul șef al municipiului sau orașului de reședință.

Un medic de spital, de preferință specialist în boli contagioase.

Medicul laboratorului, acolo unde există.

Un delegat al primăriei municipiului sau orașului de reședință.

Un inginer din serviciile tehnice oficiale.

Un funcționar dela Serviciul sanitar al jud. de reședință, ca secretar.

În orașele sedii ale Inspectoratelor generale sanitare, face parte din birou și Inspectorul general sanitar.

Atribuțiunile biroului epidemic civilo-militar, sunt:

a) De a centraliza toate datele cu privire la bolile contagioase grave de pe teritoriul județului, în care scop se vor primi prin Serviciul sanitar al județului

lui respectiv, în conformitate cu ordinul circular Nr. 41.335 din 4 August a. c., toate datele cu privire la febra tifoidă, febra recurentă, meningita cerebro-spinală, tifus exantematic, variolă, ciună și holeră;

b) De a comunica aceste date prin Inspectoratul General Sanitar respectiv, Biroului epidemic civilo-militar de la sediul Inspectoratului;

c) De a stabili schimb de informații cu privire la bolile contagioase menționate la alin. a, prin serviciile sanitare, cu birourile epidemice civilo-militare ale județelor limitrofe;

d) De a stabili măsurile de prevenire și combatere ce trebuie luate;

e) De a asigura colaborarea aplicării pe teren a măsurilor de profilaxie și combatere.

Art. II. D-l director al Igienii sociale este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a prezentei decizii.

Data la 23 August 1941.

p. Ministru, dr. I. Stoichiția.

Nr. 46.846.

Prin decizia ministerială Nr. 49.686 din 30 August 1941, se numește și confirmă pe timp de 4 ani, în compunerea Consiliului de igienă al municipiului Iași, d-na dr. Natalia Ștefănescu, în calitate de medic igienist, în locul d-lui dr. Babenco.

Idem Nr. 49.687 din 30 August 1941, se numește și confirmă pe timp de 4 ani, în compunerea Consiliului de igienă și ocrotire socială al județului Târnava-Mică, pe d-l dr. Ilarie Aldea, avocatul Statului.

Idem Nr. 49.688 din 30 August 1941, se numește și confirmă pe timp de 4 ani, în compunerea Consiliului de igienă și ocrotire socială al jud. Câmpulung, următorii membri:

1. D-l dr. Savu Cașu, medicul Cire. Pojorâta, jud. Câmpulung, în calitate de medic primar de județ, vicepreședinte.

2. D-l dr. Mîrcea Sirebeanu, medic primar, director de spital.

3. D-l dr. Mihail Vlad, medic șef al orașului de reședință.

4. D-l ing. Constantin Voloșencu, inginerul șef al județului.

Idem Nr. 49.689 din 30 August 1941, se numește și confirmă pe timp de 4 ani, în compunerea Consiliului de igienă și ocrotire socială al Municipiului Timișoara, d-l inginer Victor Ciortea, șeful serviciului tehnic al Municipiului Timișoara.

Idem Nr. 49.690 din 30 August 1941, se numește și confirmă pe timp de 4 ani, în compunerea Consiliului de igienă și ocrotire socială al jud. Drohoi, d-l inginer Traian Tunaru, în calitate de șef al Serv. tehnic județean.

RECTIFICARE

În decizia ministerială Nr. 70.898 din 11 August 1941, inserată în Monitorul Oficial Nr. 191, partea I-a, din 14 August 1941, la pag. 4760, coloana III-a, rândul 8 de jos în sus, se va citi: *pendinte de Camera de muncă Ploiești*, în loc de „pendinte de Camera de muncă București“. Eroare de manuscris.

MINISTERUL ECONOMIEI NAȚIONALE

Noi, ministru secretar de Stat la Departamentul Economiei Naționale,

Având în vedere art. 27 al decretului-lege Nr. 1.706 din 1940, publicat în Monitorul Oficial Nr. 121 din 1940;

Având în vedere referatul Direcțiunii materiilor prime, înreg. la Nr. 5.281 din 29 August 1941,

Decidem:

Art. unic. Se dă delegație specială de a constata prin proces-verbal abaterile la decretul-lege susmenționat:

Tuturor agronomilor Ministerului Agriculturii și Domeniilor, care au delegație provizorie de înlocuire a inginerilor agronomi, precum și acelor agronomi care au delegație de șefi de ocoale.

Data la 29 August 1941.

p. Ministru, Gr. Popescu.

Nr. 70.205.

Noi, ministru secretar de Stat la Departamentul Economiei Naționale,

Având în vedere art. 27, din decretul-lege Nr. 1.706 din 1940, pentru colectarea și folosirea lânii indigene;

Având în vedere referatul Direcțiunii materiilor prime.

Decidem:

Art. unic. — Se dă delegație specială de a constata prin proces-verbal abaterile la decretul-lege Nr. 1.706 din 1940, pentru colectarea și folosirea lânii indigene. la următorii:

Inspectorii administrativi, prefectii, subprefectii, pretorii, ajutoarii de primar ai municipiilor, comunelor urbane climaterice și balneare, inspectorii sanitari și comunali, medicii de județe, de plasă și de spital, inspectorii și controlorii Ministerului Economiei Naționale, Subsecretariatul de Stat al Aprovizionării, directorii de siguranță, prefectii de poliție, inspectorii polițienesci, chestorii și șefii de poliție, comisarii șefi, precum și șefii de secție de jandarmi.

Data la 29 August 1941.

p. Ministru, Gr. Popescu.

Nr. 70.329.

Noi, D. D. Negeț, subsecretar de Stat la Departamentul Economiei Naționale, Subsecretariatul de Stat al Aprovizionării;

Având în vedere hotărârea consiliului Oficiului central al cerealelor de pe lângă Subsecretariatul de Stat al aprovizionării, cuprinsă în procesul-verbal

Nr. 9 din 28 August 1941, prin care propune ridicarea definitivă a autorizației de exercitarea comerțului de cereale, eliberată comerciantului Vasile Penciu din Călărași, str. Griviței Nr. 147, pe considerentele prevăzute în procesul-verbal încheiat la data de 26 August 1941, de către d-l C. Munteanu, inspector al Ministerului Economiei Naționale, Subsecretariatul de Stat al Aprovizionării și a raportului său, înregistrat la Nr. 1.106 din 1941;

Având în vedere că, din cuprinsul acestui proces-verbal se constată că, numitul comerciant Vasile Penciu s'a făcut vinovat de nerespectarea dispozițiilor art. 22, al. 2 și art. 23 din de-

creta-lege Nr. 2.067 din 1941, publicat în Monitorul Oficial Nr. 167 din 17 Iulie 1941, priitor la stabilirea producției și reglementarea comerțului și circulației cerealelor, prin aceea că a cumpărat o cantitate de orz, a cărei ieșire din comună nu a fost autorizată și nici nu a eliberat vânzătorului adevărata de predare;

În temeiul dispozițiilor art. 35, alineatul 1 din decretul-lege Nr. 2.067 din 1941,

Decidem:

Art. I. Se aplică pedeapsa ridicării definitive a autorizației pentru exercitarea comerțului de cereale, eliberată

comerciantului Vasile Penciu din Călărași, pentru faptul de a fi cumpărat la magazinele sale din Călărași, str. Griviței Nr. 147, o cantitate de orz, fără să pretindă vânzătorului autorizația de ieșire și fără ca el la rândul său să elibereze adevărata de predare.

Art. II. D-l director al Oficiului central al cerealelor de pe lângă Subsecretariatul de Stat al Aprovizionării, este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a prezentei decizii.

Data la 1 Septembrie 1941.

Subsecretar de Stat, D. D. Negel

Nr. 429.

Noi, D. D. Negel, subsecretar de Stat la Departamentul Economiei Naționale, Subsecretariatul de Stat al Aprovizionării,

Având în vedere deciziunea Nr. 423 din 1941, prin care se stabilește noul regim de vânzare al peștelui;

Văzând concluziunile referatului Diviziunii Prețuri și Circulație din Ministerul Economiei Naționale, Subsecretariatul de Stat al Aprovizionării, înregistrat la Nr. 59.592 din 1941;

În temeiul dispozițiilor decretului-lege pentru activarea producției, regimul prețurilor, reprimarea speculei ilicite și a sabotajului economic Nr. 1.215 din 1941, publicat în Monitorul Oficial Nr. 102 din 3 Mai 1941, modificat prin decretul-lege Nr. 2.087 din 1941, publicat în Monitorul Oficial Nr. 169 din 19 Iulie 1941,

Decidem:

Art. I. Prețul maxim al peștelui proaspăt pentru prima decadă a lunii Septembrie 1941, se stabilește precum urmează:

	Prețul loco producător Lei/Kg	Prețul la București		
		cu ridicata Lei/Kg	cu buc. Lei/Kg	cu felia Lei/Kg
1. Gingirica	16	28	33	—
2. Somn	pană la 1/4 kg Moacă	16	28	33
	dela 1/4—1 kg Somotei	30	45	52
	dela 1—2 kg Iaprac	40	57	66
3. Oblete	dela 2—5 kg Iarma	52	71	86
	peste 5 kg Pană	80	109	130
4. Țipari	mic	20	33	38
	mare	40	57	66
5. Guvidii	20	33	38	—
6. Aterina	20	33	38	—
7. Hamzii	20	33	38	—
8. Știucă	pană la 1 kg Mârlița	22	35	41
	dela 1—2 kg mică	32	54	63
	dela 2—5 kg mijlocie	46	64	74
	peste 5 kg mare	70	96	116
9. Biban	22	35	41	—
10. Babușcă	22	35	41	—
11. Roșioară	22	35	41	—
12. Stavride	22	35	41	—
13. Albitură	24	38	44	—
14. Sardea	26	40	47	—
15. Lin	28	43	49	—
16. Crap	pană la 1 kg Ciortănel	30	45	52
	dela 1—2 kg. Ciortan	42	59	69
	dela 2—3 kg C. Crap	60	84	101
	dela 3—4 kg C. Crap	68	94	112
	peste 4 kg Crap mare.	80	109	130

Prețul loco producător Lei/Kg	Prețul la București		
	cu ridicata Lei/Kg	cu buc. Lei/Kg	cu felia Lei/Kg

17. Plătică	pană la 1/2 kg Câr-jancă	30	45	52	—
	peste 1/2 kg Plătică	40	57	66	—
	18. Caras și Caracudă	30	45	52	—
19. Sabita	30	45	52	—	
20. Morunas	30	45	52	—	
21. Cosac	30	45	52	—	
22. Rizeafca	30	45	52	—	
23. Reghin	30	45	52	—	
24. Văduviță	36	52	61	—	
25. Calcan	36	52	61	—	
26. Barbuni	36	52	61	—	
27. Avat	32	54	63	—	
28. Cambula	32	54	63	—	
29. Hanus	32	54	63	—	
30. Serumbii de Dunăre	38	55	65	—	
31. Șalău	pană la 1/2 kg mic	40	57	66	
	dela 1/2—1 kg mij.	52	71	86	
	peste 1 kg mare	60	84	101	
32. Mreană	40	57	66	—	
33. Pălămidă	40	57	66	—	
34. Chefal	mic (Ilarii)	32	54	63	
	mijlociu (Ostraios)	40	57	66	
	mare (Laban)	60	84	101	
35. Lufar	40	57	66	—	
36. Mihalti	50	69	83	—	
37. Serumbii albastre	50	69	83	—	
38. Păstrugă	pană la 1 kg mică	60	84	101	
	dela 2—4 kg mijl.	75	102	123	
	peste 4 kg mare	90	121	145	
39. Lavrac	70	96	116	—	
40. Morun	80	109	130	169	
41. Nisetru	pană la 5 kg mic	90	121	145	
	dela 5—8 kg mijl.	100	134	160	
	peste 8 kg mare	110	146	175	
42. Sip	90	121	145	—	
43. Cegă	pană la 1/2 kg mică	100	134	160	
	peste 1/2 kg mare	130	171	205	
44. Iere de știucă	100	134	160	—	
45. Iere roșii diferite	100	134	160	—	
46. Boczar	90	121	145	189	
47. Viza	100	134	160	208	
48. Iere de crap	150	196	234	—	
49. Iere negre tescuite	1.500	1.817	2.570	—	
50. Iere păstrugă	2.000	2.481	3.520	—	
51. Iere nisetru	2.600	3.138	4.449	—	
52. Iere morun	3.000	3.752	5.310	—	

În prețurile mai sus stabilite sunt cuprinse toate cheltuielile, inclusiv timbrul de factură și impozitul excepțional pentru Apărarea Națională.

Art. II. În cazul când comerciantul cu ridicata cumpără pește la locul de producție cu un preț inferior celui stabilit în tabloul de mai sus, el este în drept a adăuga cheltuielile făcute cu aducerea mărfii de la locul de producție până la magazinul său de desfacere, precum și un beneficiu care nu poate depăși 7%.

Comerciantul cu amănuntul are dreptul la un beneficiu de maximum 15% socotit la prețul său de cumpărare.

În toate cazurile prețurile, de vânzare cu ridicata și cu amănuntul, nu pot depăși prețurile stabilite în tabloul de mai sus pentru fiecare categorie în parte.

Art. III. Toți producătorii de pește sunt obligați să desfacă întreaga cantitate de pește numai prin:

a) Direcțiunea Comercială a Pescăriilor;

b) Institutul Național al Cooperăției;

c) Comercianții cu ridicata recomandați de Camerele de comerț și de industrie sau de primăriile respective, în localitățile unde nu există Camere de comerț și de industrie.

Art. IV. Prețurile maximale, fixate loco producător, sunt prețuri de vânzare maximale pentru întreaga țară.

În baza prețurilor maximale loco producător, primăriile municipiilor și comunelor urbane vor stabili, în cadrul prețurilor maximale stabilite pentru Municipiul București, prețurile maximale locale cu ridicata și cu amănuntul, ținându-se seama de prevederile art. 2.

Pentru comunele rurale, prețurile locale cu ridicata și cu amănuntul se pot stabili de către Oficiul județean de aprovizionare și control al prețurilor, care se va conforma dispozițiilor alineatului precedent.

În cazul când condițiunile locale impune un preț mai ridicat decât cel fixat pentru București, Oficiul de aprovizionare și control al prețurilor, pe baza raportului motivat al municipiilor sau primăriilor în cauză, va propune și Ministerul Economiei Naționale, Subsecretariatul de Stat al Aprovizionării, să stabilească prețul de vânzare.

Art. V. Primăriile au obligația de a face prin orice mijloace publicitatea prețurilor maximale, pentru a fi cunoscute de toți consumatorii.

Art. VI. Infrațiunile la prevederile prezentei deciziuni se pedepsesc potrivit dispozițiilor decretului-lege Nr. 1.215 din 1941, modificat prin decretul-lege Nr. 2.087 din 1941.

Art. VII. Șeful Diviziunii Prețuri și Circulație din Ministerul Economiei Naționale, Subsecretariatul de Stat al Aprovizionării, precum și șefii Oficiilor județene de aprovizionare și control al prețurilor, sunt însărcinați cu aducerea la îndeplinire a prezentei deciziuni.

Data la 2 Septembrie 1941.

Subsecretar de Stat al Aprovizionării, D. D. Negel.

Nr. 430.

Noi, D. D. Negel, subsecretar de Stat la Departamentul Economiei Naționale, Subsecretariatul de Stat al Aprovizionării,

În temeiul decretului-lege pentru activarea producției, regimul prețurilor, reprinarea speculei ilicite și a sabotajului economic, Nr. 1.215 din 1941, publicat în Monitorul Oficial Nr. 102 din 3 Mai 1941, modificat prin decretul-lege Nr. 2.087 din 1941, publicat în Monitorul Oficial Nr. 169 din 19 Iulie 1941;

Având în vedere necesitatea de a ține evidența prețurilor, prin înregistrarea lor periodică,

Decidem:

Art. I. Toți industriașii, comercianții cu ridicata și comercianții cu amănuntul sunt obligați să depună până la 8 Septembrie 1941, inclusiv, listele de prețuri ale produselor sau mărfurilor care formează obiectul producției sau comerțului lor, valabile la datele de 1 Iulie și 1 Septembrie 1941, precum urmează:

A. În București: la Ministerul Economiei Naționale, serviciul Registraturii generale, zilnic, între orele 7 și 19, chiar în zilele de sărbători legale.

B. În celelalte municipii și comune urbane: la primărie, în fiecare zi, între aceleși ore și chiar în zilele de sărbători legale.

Listele de prețuri se vor depune în dublu exemplar la București și în triplu exemplar în celelalte localități.

La prezentare, listele de prețuri vor fi stampilate și semnate de funcționarul înregistrator, pe fiecare pagină.

Depunătorului se va restitui un exemplar astfel stampilat și semnat, care va constitui dovada depunerii.

Art. II. Primăriile vor înainta Oficiului județean de aprovizionare și control al prețurilor respectiv, imediat după depunere, celelalte două exemplare ale listei de prețuri, pe care le-a reținut.

Oficiul va reține un exemplar, iar al doilea exemplar îl va înainta de îndată Ministerului Economiei Naționale, Subsecretariatul de Stat al Aprovizionării, Diviziunea Prețuri și Circulație, prin curier special.

Art. III. Prețurile vor fi indicate în lei, pe unitatea comercială.

Listele de prețuri vor avea, în mod obligatoriu, mărimea de 21/34 cm și vor avea înscrise pe fiecare pagină, în colțul de sus din stânga, firma întreprinderii, numărul și anul de înregistrare al acesteia la Oficiul registrului comerțului și sediul întreprinderii, iar în colțul de jos din dreapta, ștampila, data și semnătura persoanelor care angajează în mod valabil firma.

Următoarele articole de strictă necesitate se vor înscrie la începutul listelor cu litere mai mari: pâine, făină, mălaiu, orez, arpagas, fasole, cartofi, ceapă, ulei comestibil, lapte, brânză albă, cașcaval, zahăr, oțet, carne de vacă, carne de porc, untură, mezeluri, săpun, încălțăminte, îmbrăcăminte, lemne de foc și petrol lampant.

Art. IV. Infrațiunile la prevederile prezentei deciziuni se pedepsesc în conformitate cu dispozițiunile decretului-lege Nr. 1.215 din 1941, modificat prin decretul-lege Nr. 2.087 din 1941.

Art. V. Șeful Diviziunii Prețuri și Circulație din Ministerul Economiei Naționale, Subsecretariatul de Stat al Aprovizionării, este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a prezentei deciziuni.

Data la 2 Septembrie 1941.

Subsecretar de Stat al Aprovizionării, D. D. Negel.

Nr. 431.

DECIZIUNI ȘI COMUNICATE ALE INSTITUȚIILOR PUBLICE AUTONOME

REGIA LOTERIEI DE STAT

Se aduce la cunoștința generală că tragerile clasei IV-a, Loteria 25-a, vor avea loc în zilele de 17 și 18 Septembrie 1941, între orele 8—13, în amfiteatrul Fundației Dalles din b-dul Brătianu Nr. 18.

Umplerea urnelor cu buletinele de câștiguri va avea loc în ziua de 16 Septembrie, la ora 9, în amfiteatrul Fundației Dalles.

Atât umplerea urnelor cu câștiguri, cât și tragerile sunt publice.

Nr. 2.884.

1941, August 30.

SOCIETATEA ROMÂNĂ DE RADIODIFUZIUNE

Comisiunea pentru Combaterea Perturbațiilor Radiofonice

INSTRUCȚIUNI TEHNICE

PRIVIND

COMBĂTEREA PERTURBAȚIUNILOR RADIOFONICE

CAPITOLUL I

DOMENIUL DE APLICARE ȘI SCOPUL INSTRUCȚIUNILOR

1.1. Domeniul de aplicare

Instrucțiunile de față se referă la acele perturbații radiofonice datorite instalațiilor de energie, care dau naștere la așa numiții *paraziți industriali*, spre deosebire de *paraziți atmosferici*.

1.2. Scopul

Scopul acestor instrucțiuni este de a fixa anumite norme pentru verificarea instalațiilor de energie din punct de vedere al paraziților, pentru montarea dispozitivelor antiparazite, pentru materialele și piesele ce intră în constituirea acestor dispozitive, etc.

Ele vor servi ca îndreptar tuturor acelor interesați în chestiunea reducerii nivelului paraziților industriali, precum: posesorilor de mașini și aparate electrice producătoare de paraziți, firmelor furnizoare de dispozitive antiparazite, instalatorilor autorizați care verifică și montează dispozitivele antiparazite, fabricanților de mașini și de aparate electrice, precum și oricărui abonat la Radio, care dorește a-și clarifica audiația.

CAPITOLUL II

GENERALITAȚI ȘI DEFINIȚIUNI PRIVIND PERTURBAȚIILE RADIOFONICE

2.1. Natura și modul de producere al perturbațiilor

Paraziții industriali sunt un gen de emisiuni, în majoritatea cazurilor pe unde medii și lungi, datorite instalațiilor de energie electrică care, în anumite condițiuni, devin emițătoare de unde electromagnetice.

Se știe că o variație bruscă a curentului sau a tensiunii, într'un circuit electric, produce unde electromagnetice cu atât mai puternice cu cât variația e mai bruscă și curentul sau tensiunea care intră în joc este mai mare.

Asemenea variații de curent sau de tensiune se întâlnesc la majoritatea aparatelor și mașinilor electrice care au: întreruperi de contacte (contactul periilor cu colectorul la mașinile electrice, contactul întrerupătorului la sonerii, contactele redresorilor mecanici, manipulatorul, discul de apel, etc.), sau forme nesinusoidale de curent sau tensiune, conținând armonice numeroase (redresori cu lămpi, etc.).

De fapt și întreruperile de curent sau tensiune pot intra în categoria formelor de unde nesinusoidale, ca o limită a acestora (forme de undă dreptunghiulară).

În majoritatea cazurilor, o întrerupere bruscă a unui circuit parcurs de un curent de o anumită valoare e însoțită, la punctul de întrerupere, de o scântee.

De aceea o instalație de energie electrică, din punct de vedere al producerii undelor electromagnetice, poate fi asimilată

cu un post de emisie cu scântei (fig. 1). Asemenea posturi au fost întrebuințate la începuturile radiotelegrafiei.

Referindu-nei la fig. 1, vedem că toate elementele unui asemenea post se găsesc întrunite la majoritatea instalațiilor obișnuite de energie.

e = f. e. m.

s = scântei

C = capacitate

L = self

A = antena

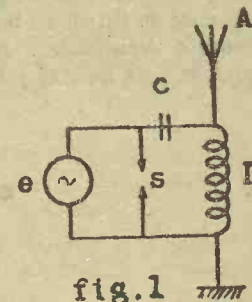


fig. 1

Astfel se produc scântei: la *contactul periilor* cu colectorul sau cu inelele mașinilor electrice la întreruperea circuitelor *sonerilor electrice*, etc.

Selful circuitului oscilant este constituit de către bobinajele care se găsesc în majoritatea aparatelor, iar condensatorul îl constituie capacitatea dintre conductorii rețelei, precum și capacitatea între acești conductori și pământ și capacitatea dintre carcasa aparatului și pământ.

2.2. Propagarea curenților perturbatori

O mică parte a energiei oscilațiilor de înaltă frecvență, produsă de scântee la întreruperea unui contact, este radiată în jurul contactului; cea mai mare parte a acestei energii se propagă însă dealungul firelor și poate influența direct aparatul de recepție conectat la același circuit, sau în majoritatea cazurilor trece prin inducție de la un circuit la altul, până ajunge la acela care alimentează direct receptorul sau care se găsește în vecinătatea lui.

În propagarea curenților dealungul circuitelor trebuie să facem o distincție între curenții perturbatori care se propagă între conductorii circuitelor (curenți simetrici), fig. 2 și curenții care se propagă între conductori și pământ (curenți asimetrici), fig. 3. Aceștia din urmă sunt datorii disimetriei conductorilor și poliilor mașinei sau aparatului, față de pământ.

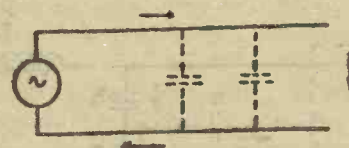


fig. 2

După cum se vede în fig. 2, curentul se închide prin capacitățile dintre fire (figurată punctat) și parcurge firele în sensuri opuse.

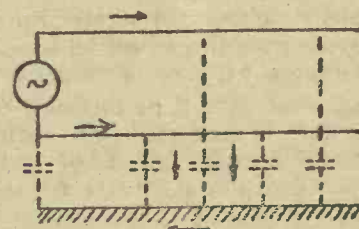


fig. 3

În fig. 3, curenții parcurg firele circuitelor în același sens și se închid, pe de o parte, prin capacitățile dintre fire și pământ și pe de altă parte prin capacitățile dintre carcasa și pământ. Pământul joacă rolul conductorului de întoarcere.

2.3. Mijloace întrebunțate pentru a opri propagarea oscilațiilor de înaltă frecvență dealungul liniilor

a) *Condensatori, condensatori cu rezistență, șocuri, condensatori în combinație cu șocuri, ecrane.* Montajul acestor dispozitive, care se întrebunțază în majoritatea cazurilor, se face în imediata vecinătate a sursei perturbatoare. Vom lămuri principal, în cele de mai jos, acțiunea acestor elemente.

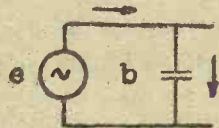


fig.4

În circuitul din fig. 4 curenții simetrici de înaltă frecvență, în loc să se mai propage pe linie, se vor închide în mare parte prin condensatorul *b*, care, la frecvențele înalte, prezintă o rezistență mică.

Pe de altă parte, curenții industriali își vor continua drumul dealungul liniei, rezistența condensatorului *b* — față de acești curenți — fiind foarte mare. Rămân însă curenții nesimetrii, care se închid prin pământ și carcasă. Pentru a opri și propagarea acestora, vom așeza un condensator *a* — (fig. 5) între

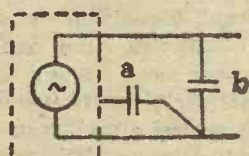


fig.5

unul din fire și carcasa sursei, figurată punctat. Astfel, curenții nesimetrii, în loc să se închidă, propagându-se prin capacitatea dintre fire, pământ și carcasă (vezi fig. 3), se vor închide prin condensatorul *b*, care reprezintă o rezistență foarte mică pentru acești curenți. În locul montajului din fig. 5 se poate întrebunța montajul din fig. 6.

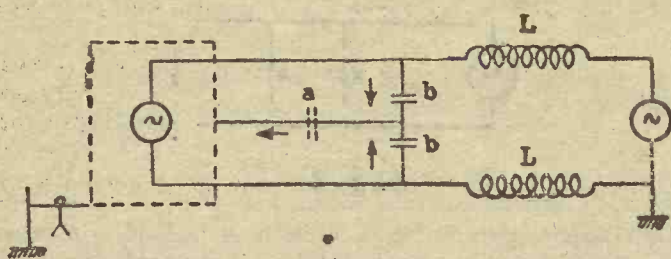


fig.6

Curenții simetrici sunt scurt circuitați prin cei doi condensatori *b*, în serie, iar curenții nesimetrii sunt scurt circuitați prin aceeași condensatori *b*, parcursi în derivație.

Dacă, totuși, mai sunt curenți perturbatori care se propagă pe linie, vom introduce în serie șocuri (*L*) astfel dimensionate încât să lase să treacă curenții industriali de joasă frecvență, oprind propagarea curenților de înaltă frecvență, fie simetrici, fie asimetrii.

b) *Condensatori de protecție.* Printre condensatorii de antiparazitare se întrebunțază în anumite cazuri și un condensator care are și rolul de a asigura protecția persoanelor ce eventual ar atinge simultan carcasa aparatului și pământul.

În fig. 6 — spre exemplu — o persoană, punând carcasa la pământ, printr-o atingere accidentală, va suferi o comoziție periculoasă, în cazul când rețeaua e de curent alternativ, datorită

scurgerii prin corp, spre pământ, a unui curent alternativ de 220 v., prin capacitatea *b*) de 1 uF.

Pentru a evita aceasta, conductorul dintre cei doi condensatori *b*) și carcasă, nu este legat direct la aceasta, ci prin intermediul unui condensator *a*) de protecție, de capacitate mult mai mică (0,005 uF.), reducând astfel în proporție curentul de pierdere ce s'ar scurge prin corp.

Această capacitate este totuși suficientă, spre a asigura o scurgere ușoară către „carcasă“, a curenților „asimetrii“.

CAPITOLUL II

SPECIFICAREA METODELOR ȘI DISPOZITIVELOR ANTIPARAZITE

1. — Generalități

3.1.1. Eficacitatea dispozitivelor antiparazite

Din cauza complexității acțiunii perturbatoare a unei mașini sau aparat electric asupra unui receptor, nu se va putea spune cu siguranță dinainte care din dispozitivele antiparazitate, descrise mai jos, se vor aplica cu maximum de eficacitate fiecărui caz în parte, întâlnit în practică.

Se va proceda însă prin încercări succesive, pornind dela cazuri analoage descrise mai departe și completând montajul — dacă este necesar — prin adăugirea succesivă a „dispozitivelor elementare“, în ordinea indicată mai jos.

Trebuie deci reținut că nu există dispozitive antiparazite pentru fiecare caz în parte; există însă o serie de dispozitive elementare care, aplicate toate sau în parte în ordinea de succesiune specificată, ajung să satisfacă necesitățile de antiparazitare pe care le întâlnim în practică.

Pentru ca un dispozitiv să fie eficace, va trebui ca tensiunea perturbatoare, măsurată în condițiile dela Cap. 5, paragr. 5, 2, 3, pe mașina, aparatul sau instalația prevăzută cu dispozitiv antiparazit, să fie cel mult 1/10 din tensiunea măsurată fără dispozitiv antiparazit.

3.1.2. Condiții generale impuse dispozitivelor antiparazite

Dispozitivele antiparazite vor fi astfel dimensionate și dispuse încât să nu aducă prejudicii nici siguranței contra atingerilor, nici randamentului mașinii sau aparatului cărui se adaptează. Condensatorii trebuie să satisfacă specificărilor dela Cap. 4, paragr. 4, 1. De asemenea, pentru puteri de peste 0,5 kv. se vor întrebunța numai condensatori cu siguranță. Șocurile trebuie să satisfacă specificărilor dela Cap. 4, paragraful 4, 2.

3.1.3. Clasificarea mașinilor și aparatelor susceptibile de a provoca perturbații radiofonice

Mașinile și aparatele vor fi împărțite din punct de vedere al tehnicii antiparazitării în următoarele grupe *) :

Grupa I: *generatori, motori și comutatrice.*

Frigorifere cu motor (1), ventilatoare (1), aspiratoare de praf (1), aparate de lustruit parchetul (1), ascensoare (1), reclame luminoase (3), mașini de cusut electrice (1), filtre și epuratoare electrice de gaz (3), centrale electrice (3).

Grupa II: *întrerupători și aparate întrerupătoare.*

Aparate de încălzit electrice (1), fierbătoare (1), termostate (1), tablouri de distribuție interioară (1), ascensoare (1), lămpi cu neon (3), bucătării electrice (1), fiare de călcat (4), frigorifere cu și fără motor (1), reclame luminoase (3), centrale electrice (3), arc voltaic (3).

*) Numărul figurând în paranteză la sfârșitul fiecărei mașini sau aparat din cele VII grupe, indică categoria din care face parte cea mașină sau aparat, conform art. 68 din (ROFR), de asemenea aceeași mașină sau aparat poate figura la mai multe grupe, dacă e compusă din părți care fiecare aparține unui alt grup.

GRUPA III: aparate semnalizatoare și de telecomunicații.

Sonerii (1), discuri de apel telefonic (3), aparate teleimpri-
mătoare (3), aparate de radio (1) (3), instalații telegrafice și
telefonice (3).

GRUPA IV: redresori de curent.

Aparate cosmetice (1) și pentru înfrumusețare (1), aparate
de raze X (2), aparate de raze ultraviolete (2), reclame cu
tub de gaz (3), arc voltaic (3).

GRUPA V: aparate medicale de ultra-scurte.

Aparate cosmetice și pentru înfrumusețare (1) (2).

GRUPA VI: aparate și instalațiuni de diatermie (2).

GRUPA VII: tramvaie (3), trenuri electrice (3).

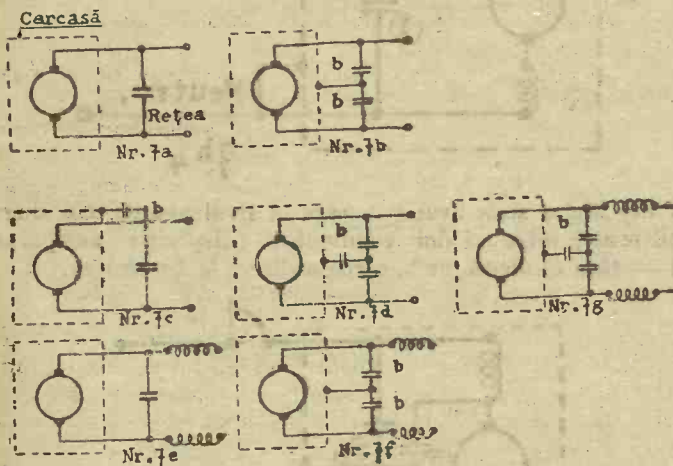
2. — Antiparazitarea mașinilor din Grupa I:**Generatori, motori și comutatoare****2.2.1.****Dispozitivele antiparazite întrebunțate**

Dispozitivele din figurile 7 a până la 7 l se aplică mașinilor
electrice cu colector sau inele. Inelele care servesc numai la
pornire, nu au nevoie în general de antiparazitare. Dispozitivele
antiparazite pot fi adaptate, fie în interiorul, fie în exteriorul
carcasei.

În fig. 7 a—7 d, avem numai dispozitive cu condensatori.

În fig. 7 e—7 g, avem dispozitive cu condensatori și șocuri.

În fig. 7 h—7 l, avem montaje întrebunțând serii de dispo-
zitive antiparazite elementare (de la 3 până la 7).

**3.2.1.1 Dispozitive antiparazite numai cu condensatori**

Capacitatea condensatorilor dintre conductorii rețelei nu
este prescrisă, atâta vreme cât acești condensatori nu vin direct
în legătură cu carcasa mașinilor sau aparatelor fixe sau mobile.

În curent *alternativ*, capacitatea condensatorilor care au un
pol la carcasa, este limitată, deoarece ea poate cauza accidente
când cineva atinge carcasa.

Acești condensatori care în figurile din text sunt marcați cu
b, sunt condensatori clasa A, conform prescripțiilor dela pa-
ragr. 4.1.1.2.

Capacitatea lor este determinată, pentru un curent predeter-
minat (vezi punctele b și c de mai jos), de tensiunea între faze,
în cazul curentului polifazat fără fir neutru sau cu fir neutru
nepus la pământ, iar atunci când „neutrul“ e pus la pământ,
capacitatea e determinată de tensiunea de fază (între fază și
pământ).

După modul cum carcasa este legată sau nu la pământ, dis-
tingem următoarele cazuri:

a) Când carcasa mașinei (fixă sau mobilă) nu e pusă la pă-
mânt sau la firul neutru, curentul dintre carcasa și pământ nu
trebuie să treacă de 0,4 mA, la mașinile prevăzute cu dispozitive
antiparazite din fabrică și 0,8 mA, la mașinile cărora li s'au
adaptat ulterior asemenea dispozitive (vezi și paragr. 4.1.1.4).

b) Când carcasa mașinei sau aparatului e pusă la pământ,
curentul de pierdere (prin cablu de protecție) nu va depăși 3,5
mA (vezi și paragr. 4.1.1.4). În cazul mașinilor și aparatelor
mobile (portative) având carcasa la pământ, curentul de pier-
dere în cablu de protecție nu va depăși 0,4 mA, pentru dis-
pozitivele antiparazite introduse de fabricant și 0,8 mA, pentru
dispozitivele antiparazite adaptate ulterior. Se va putea totuși
merge cu o antiparazitare mai completă, admitând un curent
de pierdere de 3,5 mA în cablu de protecție, la priza de ali-
mentare a mașinei.

Aceste specificații referitoare la valoarea maximă a curentu-
lui de pierdere în cablu de protecție, se aplică și în cazul când
mașina e prevăzută cu întrerupător de protecție;

c) Când carcasa mașinei (fixă sau portativă) este legată la
unul din conductorii rețelei, care e pus la pământ, curentul în
„cablu de protecție“ nu e prescris (vezi fig. 7 h). Între car-
casa și firul neutru nu se pune condensator, — condensatorul
de antiparazitare dintre conductorul de tensiune și cel de zero
(neutrul), va fi un condensator clasa B.

3.2.1.2 Dispozitiv antiparazit cu șocuri și condensatori

Fig. 7 e—7 g lămurisește montajele cu șocuri și condensatori.
Șocurile se vor monta în serie cu conductorii rețelei în ime-
diata vecinătate a mașinei, respectând specificațiile dela Cap.
4.2, precum și prescripțiile din Anexa 2-a.

În ceea ce privesc condensatorii, se aplică cele spuse la pa-
ragr. 3.2.1.1.

3.2.2 Antiparazitarea prin simetrizarea bobinajelor

Pentru reducerea perturbațiilor la mașinile și aparatele per-
turbatoare care posedă înfășurări asimetrice, se recomandă a
se executa simetrizarea acestor bobinaje (vezi fig. 7 h₁, 7 h₂, 9 a,
9 b).

La mașinile cu excitație în serie se poate ameliora simțitor o
antiparazitare existentă, divizând bobinajul excitației în două
jumătăți și dispunându-le simetric de o parte și de alta a ro-
torului.

Astfel în fig. 7h₁ se vede un motor cu excitație în serie, având
ambele bobinaje ale excitației situate de o singură parte a roto-
rului. În fig. 7h₂ se vede același motor cu bobinajele dispuse
simetric față de rotor, prin scurt-circuitarea capetelor bobina-
jelor care erau legate la bornele A.F. și întreruperea legăturii
între punctele 1 și 2, care s'au legat ele la borne.

La mașinile multipolare înainte de a se separa înfășurările,
se vor marca capetele bobinajelor cu cifre sau litere; după aceea
se va lua o schiță a conexiunilor mașinii, însemnându-se cape-
tele conexiunilor cu aceleași cifre sau litere. Va fi astfel ușor
ca, după însemnarea bobinajelor, să se dispună aceste bobinaje
simetric față de colector.

3.2.3 Exemplul de antiparazitare pentru mașini

Fig. 7h—7l ilustrează schema de montaj în cazul următo-
relor mașini:

Fig. 7 h motor cu excitație serie.

Fig. 7 i motor cu excitație derivație.

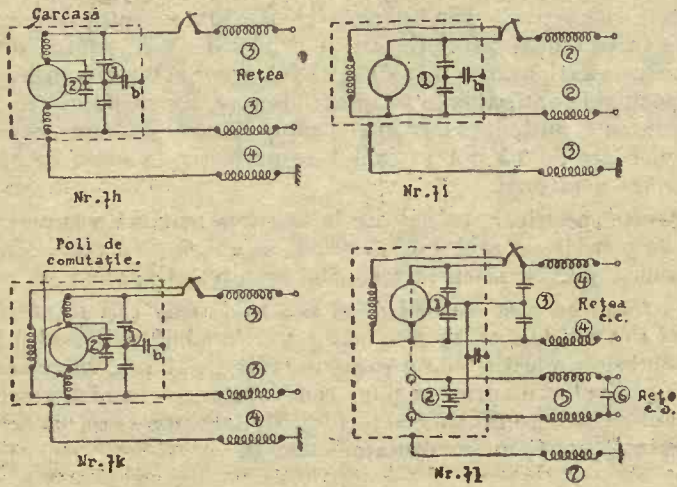
Fig. 7 k motor cu excitație derivație cu poli de comutație.

Fig. 7 l comutatoare cu un singur rotor.

Condensatorii clasa A, marcați b în figurile 7h—7l, se su-
primă în cazul mașinilor sau aparatelor puse la firul neutru
(vezi paragr. 3.2.1.1, punctul c), carcasa se leagă direct la firul
neutrul, iar în locul a doi condensatori în serie, între conducto-
rul de rețea și conductorul neutru, se conexează un singur con-
densator.

La mașinile a căror dispozitive de punere în circuit, spre ex.
reostatul de pornire, sunt des acționate, este necesar, în anu-
mite condiții, de a antiparazita aceste dispozitive separat. Dacă

Însă aceste dispozitive sunt în imediata vecinătate a mașinilor respective, o antiparazitare comună este indicată.



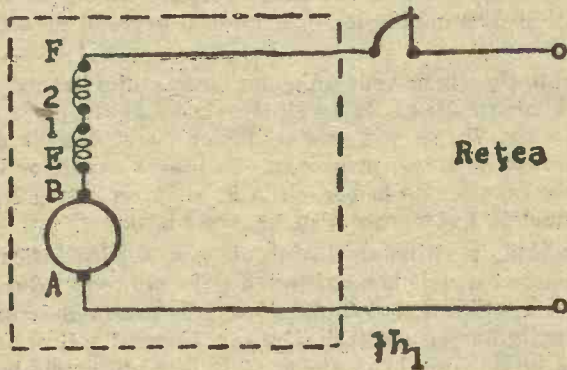
NOTĂ. — Ordinea de succesiune a dispozitivelor antiparazitate elementare este marcată în fig. 7 h—7 l, cu cifre încercuite.

Inductanța șocurilor va fi cuprinsă între: 0,1 și 5 mH.

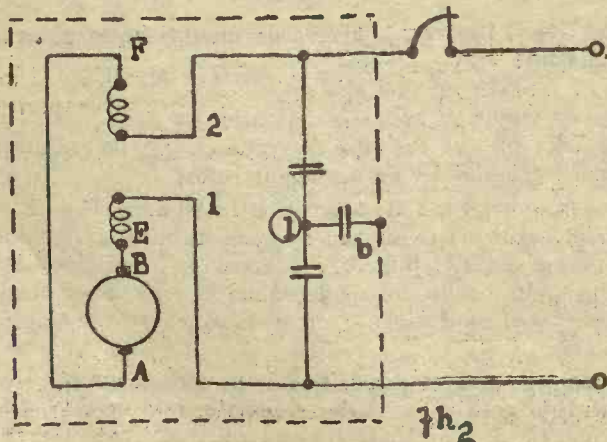
Antiparazitarea se va face urmându-se, în adaptarea dispozitivelor, ordinea de succesiune indicată de numerele încercuite din figuri.

După efectul obținut (vezi „Anexa 2-a”, pag. 73), se va putea continua antiparazitarea până la introducerea seriei întregi de dispozitive antiparazitate, sau se va putea întrerupe seria la unul din dispozitivele intermediare.

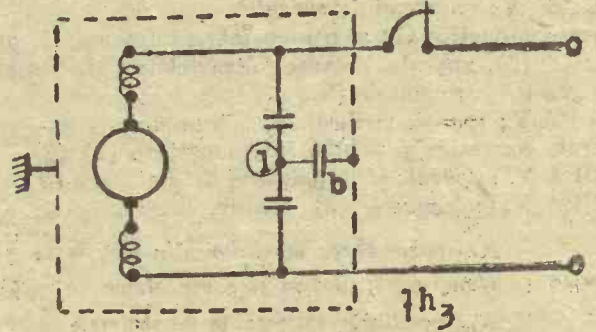
În figurile următoare 7 h₁—7 h₁₁, se poate urmări antiparazitarea treptată a unui motor serie, adaptându-i-se succesiv întreaga serie de patru dispozitive antiparazitate, indicată în fig. 7 h laolaltă.



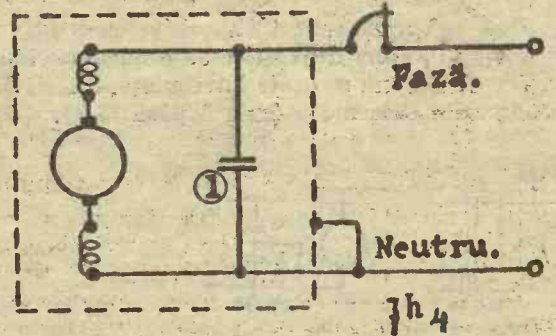
7 h₁) Motor serie nesimetrizat și fără dispozitive antiparazitate (vezi și paragr. 3.2.2.).



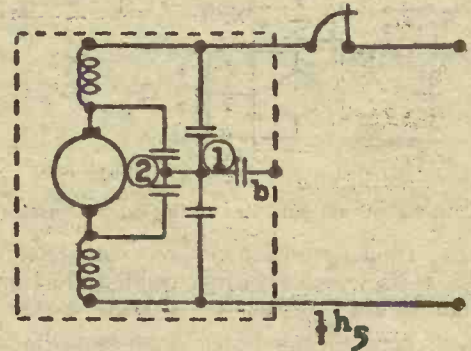
7 h₂) Motor serie având carcasa izolată, bobinajul de câmp simetrizat, conform paragr. 3.2.2. și având adaptat dispozitivul antiparazit (1), cu condensator clasa A, marcat b; curent de pierdere 0,4, sau 0,8 mA.



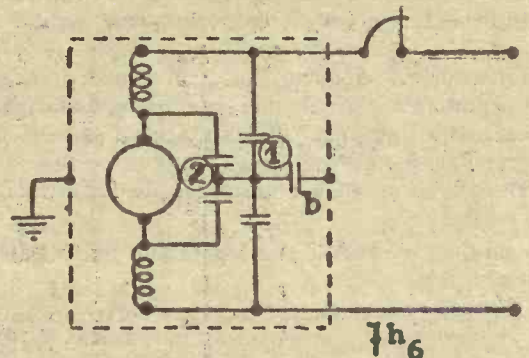
7 h₃) Motor serie cu carcasa la pământ, ca și în fig. 7 h₂, totuși condensatorul b, lăsând să treacă un curent de pierdere de 0,4 sau 0,8 mA. la motoarele portative și un curent de pierdere de 3,5 mA, la motoarele fixe.



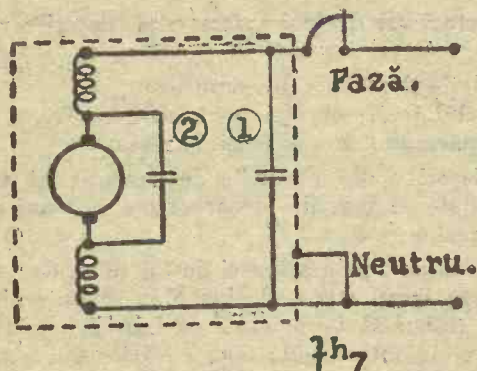
7 h₄) Motor serie având carcasa la firul neutru. Un singur condensator între cei doi conductori (dispozitiv antiparazit (1) — fără condensator b, carcasa direct la fir neutru.



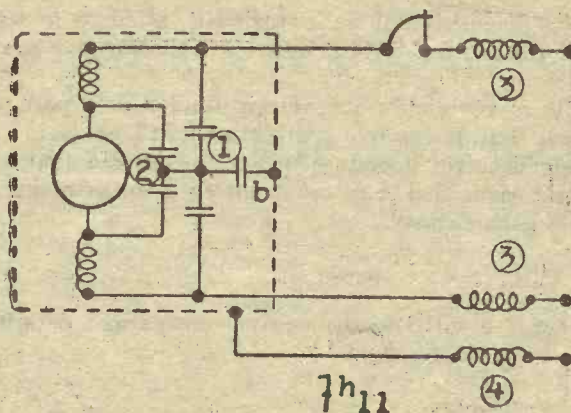
7 h₅) Ca și fig 7 h₂, în plus dispozitivul antiparazit (2), la bornele perilor.



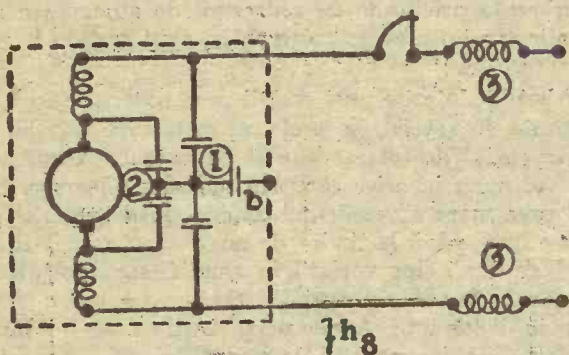
7 h₆) Ca și fig. 7 h₅, în plus dispozitivul antiparazit (2), la bornele perilor.



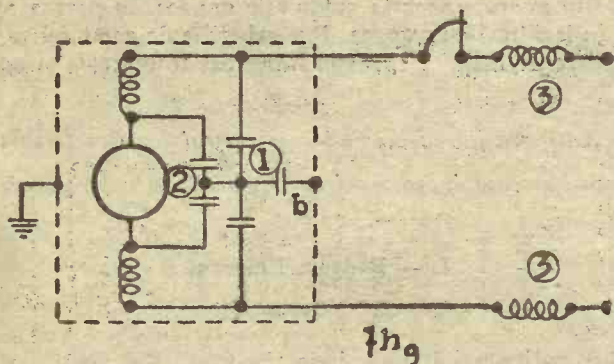
7 h7) Ca și în fig. 7 h4, în plus dispozitivul antiparazit (2).



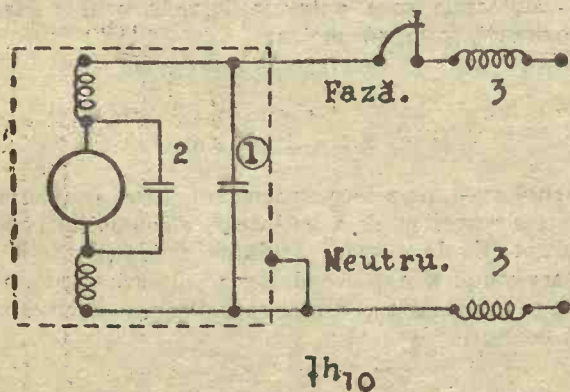
7 h11) Ca și în fig. 7 h9, în plus dispozitivul antiparazit (4) (șoc în cablu de protecție).



7 h8) Ca și în fig. 7 h5, în plus dispozitivul antiparazit (3), (șocuri de rețea).



7 h9) Ca și în fig. 7 h6, în plus dispozitivul antiparazit (3), (șocuri de rețea).



7 h10) Ca și în fig. 7 h7, în plus dispozitivul antiparazit (3), (șocuri de rețea).

3. — Antiparazitarea aparatelor din Grupa II: Întrerupătoare și aparate întrerupătoare

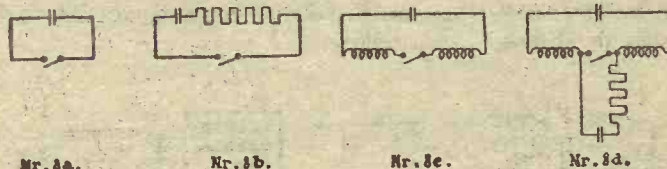
3.3.1. Dispozitive antiparazite întrebuințate

Acțiunea perturbatoare depinde de materialul, de felul de construcție al contactului, precum și de tensiunile și curenții care intră în joc. Dispozitive antiparazite pentru întrerupătoare de tensiune specificată sub 1.000 V, se văd în figurile 8 a — 8 d.

Când întreruperea se face cu formație de arc voltaic, adică fără producere de oscilații, ne putem dispensa de dispozitive antiparazite, sau cel mult putem adapta dispozitivul cel mai simplu din fig. 8 a.

Dacă avem însă formație de scântee, vom adopta dispozitivele din figurile 8 b, 8 c sau 8 d.

Valorile capacităților întrebuințate în practică variază între 0,01 și 2 uF.



Valorile cele mai potrivite ale condensatorilor, rezistențelor și șocurilor, adică pentru care tensiunea perturbatoare este redusă în cel mai înalt grad, se vor determina prin încercări.

În general, se vor adapta dispozitive antiparazite la întrerupătoarele care intră în funcție la scurte intervale de timp.

4. — Antiparazitarea aparatelor din Grupa III: Aparat de semnalizare și de telecomunicații

3.4.1. Dispozitive antiparazite întrebuințate

Perturbațiile produse de aparatele de semnalizare și de telecomunicație sunt datorite deselor acționări (întreruperi și deschideri) a contactelor.

Se vor aplica următoarele dispozitive antiparazite:

1. Antiparazitarea contactelor cu condensatori și rezistențe (cu funcțiunea de a stinge scântea).
2. Introducerea de șocuri în firele ce pleacă, dela contact sau dela bornele aparatului perturbător.
3. Ecranare.

Valorile cele mai potrivite ale capacităților și rezistențelor, în cazul condensatorilor de stingere a scântei, sunt cuprinse în general între: 0,1 și 2 uF, respectiv 5 și 500 Ohmi.

Când manipularea contactelor se succede la scurte intervale de timp, cum este cazul manipuloarelor telegrafice, constanta

de timp a dispozitivului antiparazit de stingere a scântei, trebuie să fie astfel calculată încât să nu deformeze semnalul transmis.

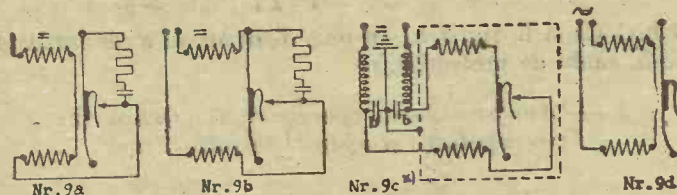
Șocurile se vor conforma prescripțiilor dela paragr. 4.2.

În cazul antiparazitării aparatelor având contacte numeroase șocurile se vor introduce în firele ce ies din aparat.

În unele cazuri poate fi avantajos de a antiparazita însăși contactele perturbatoare.

3.4.2. Sonerii electrice

În general, e suficient dispozitivul antiparazit de stingerea scântei, indicat în fig. 9 a.



O antiparazitare mai completă se va asigura simetrizând bobinajele magnetice față de „contact“ (fig. 9 b). În cazuri mai rebele se va monta dispozitivul antiparazit, ca în fig. 9 c, în linie, la bornele de intrare în aparat.

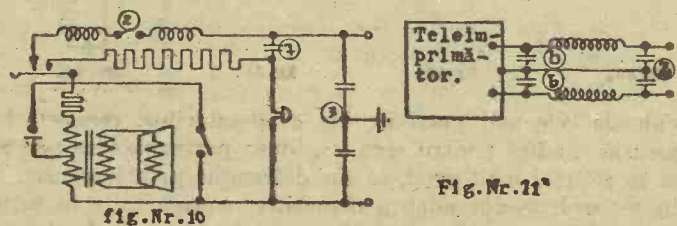
La soneriile alimentate prin transformator, antiparazitarea se va face desființând contactul de întrerupere (fig. 9 d).

3.4.3. Discuri de apel și teleimprimătoare

Perturbațiile datorite contactelor discurilor de apel și teleimprimătoarelor, se vor combate cu dispozitive antiparazite de stingere a scântei (vezi fig. 10).

Mărimea capacităților și a rezistențelor se va alege astfel încât să nu deformeze prea mult impulsivitatea transmisă.

Regulatele teleimprimătoarelor se vor antiparazita cu dispozitiv de stingere a scântei.



Motorul respectiv se va antiparazita după principiile dela paragr. 3.2. Acțiunea de antiparazitare poate fi sporită, introducând un filtru de înaltă frecvență în imediata vecinătate a aparatului teleimprimător (fig. 11).

În cazuri dificile se vor ecrană conductorii ce duc la „discul de apel“ sau la regulatorul teleimprimătorului.

În primul caz, ecranul se va lega la mantaua de plumb a cablului telefonic, iar în al doilea caz, se va lega cu carcasa teleimprimătorului.

3.4.4. Aparatură de radio-recepție

Aceste aparate pot produce perturbații în următoarele cazuri:

1. — Contacte de legătură imperfecte.
2. — Contacte de legătură imperfecte ale antenei, precum și atingerea acestora cu corpuri străine.

*) Condensatorii marcați cu b, vor fi clasa A, numai când sunt adaptați instalațiilor de energie.

3. — Perturbații de înaltă frecvență, datorite redresorilor de rețea.

4. — Reacție și variație de amplificare.

5. — Modulația frecvenței purtătoare cu frecvența rețelei, în partea aparatului care se leagă la rețea.

Legăturile slabe din posturile de recepție și amplificare, trebuie evitate cu îngrijire deoarece pot pricinui perturbații posturilor vecine.

Deoarece antena, prin atingeri de tot felul, dar mai ales cu conductorii încărcăți static, devine o sursă puternică de perturbații, ea trebuie să fie montată cu îngrijire, evitându-se pe cât posibil vecinătatea conductelor electrice sau a maselor metalice de orice fel. De asemenea conductorul de coborîre al antenei se va monta de preferință în conductorii sau cabluri de protecție.

Perturbațiile pricinuite de redresorii de alimentare ai posturilor alimentate în curent alternativ, sunt tratate la paragr. 3.5.

Perturbațiile datorite unei reacții prea puternice în aparate, sunt cauzate în special de acele aparate care întrebunțează reacția în etajul de intrare cuplat cu antena. Aceste perturbații se vor evita în orice caz prin mijloace adecvate. O compensare prea mare a rezistenței antenei prin „reacție“, chiar dacă nu e dusă până la limita de amorsare de oscilații, poate totuși aduce după sine variații în amplificarea posturilor vecine, traducându-se prin variația tăriei recepției acelor posturi și prin distorsiuni. Aceste perturbații se vor înlătura prin „contra reacții“, în aparatul de recepție și prin atenție deosebită la aplicarea „reacției“.

Perturbațiile produse de modulația prin rețea iau naștere prin modularea înaltei frecvențe cu frecvența rețelei care pătrunde în aparat. Această modulație are loc, în partea aparatului în legătură cu rețeaua. Perturbațiile de acest fel se evită prin filtre de înaltă frecvență, introduse între rețea și aparat.

5. — Antiparazitarea mașinilor și aparatelor din Grupa IV: Redresori mecanici, redresori cu vapori de mercur și redresori cu gaz

I. — Redresori mecanici

3.5.1.1. Generalități

Felul antiparazitării depinde, în afară de condițiile (împrejurările) locale, și de mărimea tensiunii.

Dispozitivele antiparazite care urmează, se vor aplica la:

1. — „Contactele“ redresorului mecanic.
2. — Motoarele care antrenează „redresorul“, dacă instalația comportă asemenea motoare.

În cazuri rebele se va aplica și ecranarea.

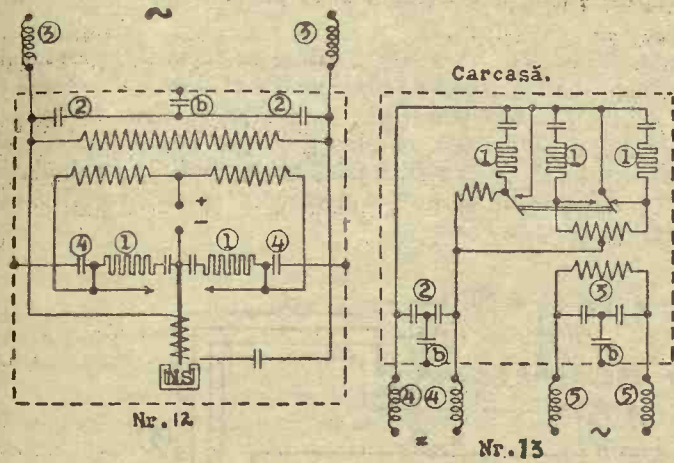
3.5.1.2. Redresori pendulari

Pentru că avem de a face cu tensiuni joase, este suficient, în majoritatea cazurilor, de a antiparazita contactele pendulului, cu un dispozitiv de stingere a scântei, ca în fig. 8 b. O antiparazitare completă a unui redresor pendular se vede în fig. 12. Șocurile și condensatorii dintre șocuri și masă nu sunt întotdeauna necesari.

3.5.1.3. Inversori

Contactele vor fi prevăzute cu dispozitive antiparazite de stingere a scântei. Dacă este cazul, se vor introduce șocuri în

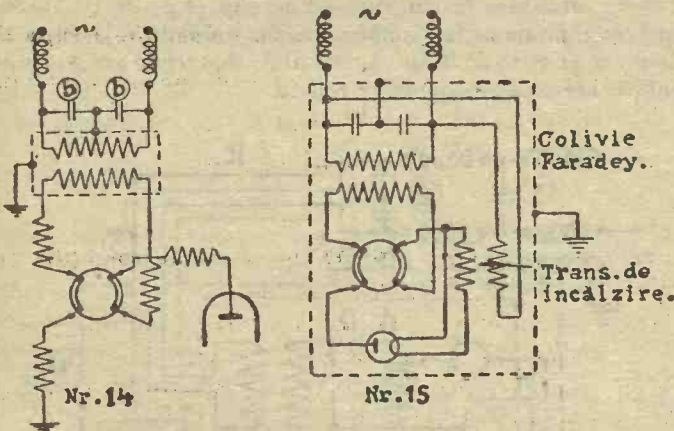
conductori, la ieșirea din aparat. Înaintea șocurilor se va dispune și scurt circuitarea în înaltă frecvență, prin condensatori (fig. 13).



3.5.1.4. Redresori rotativi pentru instalații Röntgen, instalații de pulverizare, etc.

În conductorii care pleacă de la contactele redresorului, se introduce rezistențe necapacitive, a căror valoare este cuprinsă între 1.000—10.000 ohmi sau șocuri necapacitive de inducțanță cât mai mare.

Pătrunderea perturbațiilor în rețea este oprită prin introducerea unui filtru de înaltă frecvență la intrare, în primarul transformatorului de rețea, compus din șocuri și condensatori dubli, a căror priză mediană se leagă la carcasa transformatorului (fig. 14).



Când aparatul are borne separate pentru transformatorul de încălzire al lămpii, atunci aceste borne se vor lega astfel la rețea încât filtrul de „înaltă frecvență“ să oprească și perturbațiile care ar lua calea circuitelor transformatorului de încălzire, spre a trece mai departe în rețea.

În cazuri rebele, pentru micșorarea perturbațiilor și aducerea lor la nivelul dorit, se va așeza întreaga instalație de raze X (transformatori, redresori și chiar lampa), într-o colivie Faraday. Toți conductorii ce ies în afară vor fi prevăzuți, în chiar punctele de ieșire din colivie, cu condensatori și șocuri ca în fig. 15. Dacă instalația produce perturbații interne și „lampa“ trebuie să rămână în afara coliviei, conductorii lămpii vor fi îmbrăcați cu o cămașă conductoare, care se va lega la colivie.

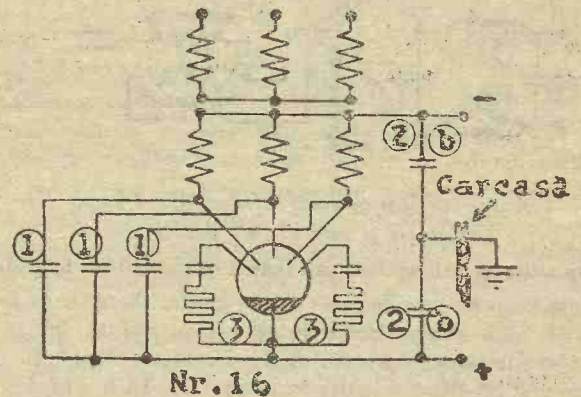
Dacă în cazul „Instalației de pulverizare“, redresorul și camera de pulverizare sunt departe una de alta, se vor ecrana conductorii de legătură, punându-se cămașa la pământ.

Motoarele care antrenează redresorii mecanici se vor antiparazita conform specificărilor dela paragr. 3.2.

II. — Redresori cu vapori de mercur

3.5.2. Redresorii cu vapori de mercur, de mare putere, reclamă o antiparazitare serioasă.

Redresorii cu vapori de mercur, de mică putere, se vor antiparazita, dacă aceasta e necesar, conform fig. 16. Valorile cele mai potrivite ale capacităților și rezistențelor antiparazite, montate între anodele auxiliare și de aprindere pe de o parte și catodă de altă parte, se vor determina prin încercări. Eventual se vor putea dispune și șocuri.



III. — Redresori cu gaz

Ca mijloace antiparazite se vor întrebuința:

1. — Condensatori între anodă și catodă.
2. — Filtre de înaltă frecvență între conductorii de ieșire din redresor.

Felul montajului este același ca și cel din fig. 16. Valorile capacităților anodice se vor determina prin încercări.

Pătrunderea perturbațiilor în conductorii va fi oprită prin scurt-circuitarea către carcasa a înaltei frecvențe, sau prin introducerea de filtre, constând din condensatori dubli și șocuri sau rezistențe în conductorii.

6. — Antiparazitarea instalațiilor din Grupa V: Instalații medicale de ultrascurte

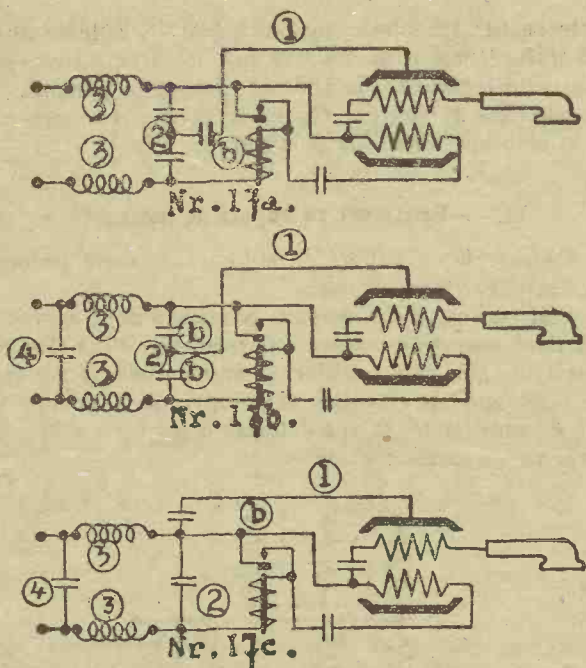
2.6.1. Dispozitive aplicate circuitului de manipulație

Se va închide circuitul deschis al secundarului transformatorului Tesla, printr'un electrod auxiliar constând dintr'o cămașă metalică ce îmbracă mânerul electrodului pe care pacientul îl ține în mână.

În cazul când electrodul e manipulat de o a doua persoană, „electrodul auxiliar“ e ținut în mână de pacient. În figurile 17 a—17 c se văd diferite feluri de a conecta „electrodul auxiliar“ cu aparatul producător de ultra-scurte și transformatorul Tesla respectiv.

2.6.2. Dispozitive pentru oprirea pătrunderii perturbațiilor în rețea

În acest scop, se vor introduce în rețea, la bornele aparatului, filtre de înaltă frecvență (vezi figurile 17 a, 17 b, 17 c). Condensatorii și șocurile vor satisface prescripțiile dela paragr. 4.1 și paragr. 4.2.

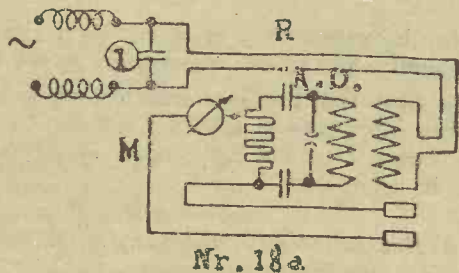


7. — Antiparazitarea instalațiilor din Grupa VI: Instalații și aparate de diatermie

3.7.1 Dispozitive pentru oprirea pătrunderii perturbațiilor în rețea

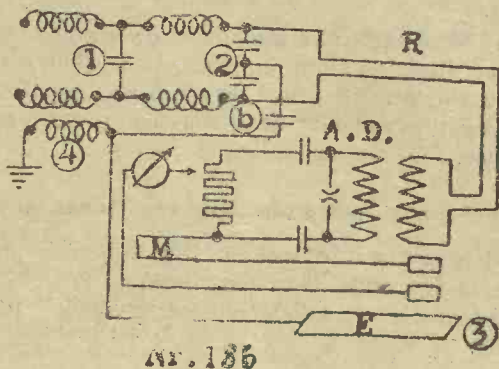
În acest scop se vor dispune filtre, astfel după cum se vede în figurile 18 a—18 d. Șocurile se vor introduce în rețea, în imediata vecinătate a aparatului de diatermie A. D. În cazuri rebele, se vor introduce șocuri în serie (fig. 18 b—18 d). Când radiația e puternică șocurile trebuie depărtate puțin de aparat, deoarece ar putea fi scurt-circuitate de cuplajul direct între rețea și aparatul care radiază.

O punere la pământ nu ameliorează în general situația. Cablul de manipulație M se va depărta cât mai mult de cablul de rețea R și de bobina de șoc.



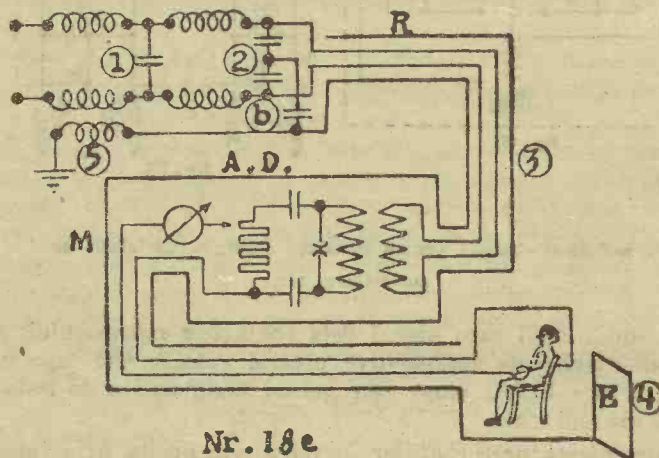
3.7.2 Dispozitive pentru micșorarea radiației

La nevoie se va dispune ecranarea instalației pentru micșorarea energiei radiate. Astfel, în fig. 18 b avem o ecranare redusă, în fig. 18 c o ecranare mai importantă, iar în fig. 18 d, o ecranare totală.



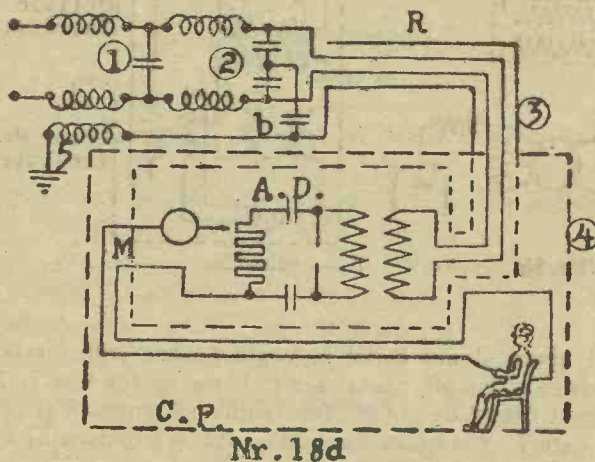
În primul caz ecranul E, legat de punctul de simetrie al filtrului printr'un condensator clasa A, va împiedeca radiația asupra șocurilor și asupra cablului de rețea. Pacientul trebuie să fie bine izolat față de acest ecran. Dacă aceste mijloace nu sunt suficiente, se va pune ecranul E la pământ, prin intermediul unui șoc.

În al doilea caz, se ecranează cablul de rețea R, aparatul de diatermie A. D. și cablul de manipulație M. Ecranul se leagă la punctul de simetrie printr'un condensator de clasa A, de asemenea se va putea lega în plus și la pământ, printr'un șoc. Ecranarea nu se va face chiar până la electrozii de manipulație, pentru ca pacientul să nu poată veni în legătură metalică sau capacitivă cu acest ecran.



Unul sau mai multe ecrane E vor putea împiedeca radiația în obiectele metalice din apropiere care ar putea conduce perturbațiile mai departe.

În fine, în cazul 3, întreaga instalație, împreună cu pacientul, se va introduce într'o colivie Faraday (fig. 18 d). În ceea ce privește punerea la pământ, rămân valabile cele spuse în primul caz (fig. 18 b). Când aparatul de diatermie are o carcasă metalică, aceasta se va lega la colivie.



8. — Antiparazitarea instalațiilor din Grupa VII: Tramvae

3.8.1 Măsurile aplicate liniei aeriene

Linia aeriană va păstra pe cât posibil aceeași înălțime față de conductorii de întoarcere (șimile); în orice caz se vor evita variații brusce de nivel, care ar cauza pierderea contactului între troleu și linie. Conductorul liniei va fi bine întreținut, evitându-se asperități datorite uzurii. E preferabilă întrebui-

țarea unui singur conductor de suprafață mare, decât întrebuințarea de conductori multipli având fiecare suprafețe mai mici.

3.8. Măsurile aplicate aparatelor de priză de curent

Dintre acestea, cele de tipul „pantograf“ sunt preferabile celor de tipul „troleu“ din cauza inerției mari a acestora din urmă, ceea ce le împiedecă de a păstra contactul cu linia aeriană, când poziția acesteia variază.

În orice caz articulația acestor aparate trebuie să fie cât mai aproape de linie, iar presiunea pe linie suficientă pentru asigurarea unui bun contact. În ceea ce privește contactul dintre aparat și linie, acesta trebuie să fie realizat pe o suprafață cât mai mare, dându-se preferință pieselor care „freacă“, față de „rotițe“. Materialul pieselor va fi din cărbune, care realizează un contact mai bun.

3.8.3. Măsurile și dispozitivele antiparazite aplicate instalațiilor și mașinilor din interiorul tramvaelor

În ceea ce privește motoarele, se vor adapta dispozitivele antiparazite dela paragr. 3.2. De asemenea comutația, izolația, contactele inclusiv al roților cu șinele, etc., vor fi cât se poate de perfecte. Restul instalațiilor electrice, controlorul, contactele, etc., vor fi bine întreținute.

CAPITOLUL IV

PRESCRIPȚIUNI PENTRU MATERIALELE ANTIPARAZITE

Condițiunile care trebuiesc satisfăcute de condensatorii fixi și încercările lor

1. — Generalități

4.1.1.1. Domeniul de aplicare

Când se adaptează mașinilor sau aparatelor dispozitive antiparazite, acestea nu trebuie să aducă după ele o scădere a siguranței față de pericolul atingerii accidentale a părților metalice, accesibile, ale mașinei sau aparatului și nicio scădere a protecției față de incendii. Cum părțile constitutive ale dispozitivului antiparazit sunt în special condensatorii, ne vom ocupa de condițiile impuse acestora pentru evitarea:

- a) Pericolului atingerilor;
- b) Pericolului de incendiu.

Bineînțeles că pe lângă aceste condiții impuse de siguranță, condensatorii dispozitivelor antiparazite vor trebui să satisfacă și altor condiții precum: să nu micșoreze apreciazabil randamentul mașinei, etc.

Specificările de mai jos se referă numai la condițiile impuse de siguranță. Ele se referă la condensatorii dispozitivelor antiparazite adaptabile la mașinile alimentate sub tensiuni inferioare tensiunii de 1.000 V., curent alternativ, sau 1.500 V. curent continuu. În cazul când condensatorii antiparaziți sunt încorporați de către fabricant în interiorul mașinilor sau aparatelor electrice, ei pot să nu satisfacă specificărilor actuale, dacă bineînțeles regulile de siguranță aplicate mașinei sau aparatului în chestiune, permit acest lucru și cu condiția ca ansamblul aparatului, inclusiv condensatorii, să satisfacă acestor reguli.

În specificațiile de față nu intră condensatorii prevăzuți cu fusibili.

4.1.1.2. Clasificare.

Printre condensatori, înțelegând prin aceasta condensatori simpli sau cutii conținând mai mulți condensatori simpli, vom distinge următoarele două clase:

Clasa A. — Sunt condensatori a căror defectare poate compromite protecția contra atingerii (acești condensatori sunt în

general montați între un conductor al rețelei și pământ sau o parte accesibilă atingerilor).

Clasa B. — Condensatori a căror defectare ar putea compromite protecția contra incendiului (acești condensatori sunt în general montați între conductorii rețelei).

Observația I. — Tensiunea specificată a unui condensator aparținând clasei A, nu trebuie să fie inferioară tensiunii aplicate, în permanență, la bornele acestui condensator, în condițiile de serviciu cele mai desavantajoase (scurtcircuitarea tuturor elementelor în serie).

Observația II. — Dacă mai mulți condensatori sunt conectați în serie, într'un punct unde protecția părților conductoare accesibile trebuie asigurată, cel puțin unul dintre acești condensatori trebuie să aparțină clasei A.

4.1.1.3

Marcare

Fiecare condensator (simplu sau cutie conținând mai mulți condensatori simpli) trebuie să poarte marcarea și indicațiile următoare:

- a) Numele fabricantului sau marea fabricii;
- b) Capacitatea nominală exprimată în microfarazi;
- c) Felul curentului (alternativ sau continuu);
- d) Tensiunea specificată în volți;
- e) Frecvența specificată în per/sec sau Hertz (numai când valoarea acesteia nu e cuprinsă între 16 și 60 p/s.).

Observație. — Dacă condensatorul poate fi întrebuințat la mai multe frecvențe sau la două feluri de curent, tensiunea corespunzătoare fiecărei frecvențe sau fiecărui fel de curent, trebuie indicată astfel încât să nu dea loc la nicio confuzie;

- f) Clasa A sau B căreia îi aparține condensatorul;
- g) Schema conexiunilor (în cazul cutiilor de condensatori simpli);
- h) Temperatura maximă a aerului ambiant, în grade Celsius (când condensatorul e destinat să funcționeze normal într'o ambianță a cărei temperatură întrece 50°C.).

4.1.1.4.

Capacități nominale

Abaterea față de valoarea specificată nu trebuie să întrecă $\pm 20\%$ pentru capacități mai mici ca 0,1 micro-Farazi și $\pm 10\%$ pentru capacități egale sau mai mari ca 0,1 micro-Farazi.

Condensatorii clasa B vor avea următoarele capacități nominale:

0,005—0,01—0,05—0,1—0,5—1—2—4—8—16—32 micro-Farazi.

Valori maxime admisibile pentru condensatori clasa A.

Curent alternativ. Valorile capacității maxime admisibile trebuie să fie astfel alese încât curentul maxim pe care-l lasă să treacă, la tensiunea și frecvența de serviciu, să împiedice pericolul în caz de atingerea părților accesibile.

Vom distinge următoarele trei cazuri:

a) Pentru condensatorii aparatelor având carcasa izolată, curentul de pierdere maxim admisibil fiind de 0,4 m. Amp. (vezi paragr. 3.2.1.1.), vom avea o capacitate maximă de 0,0055 micro-Farazi sub 220 V. și 50 p/s.;

b) Pentru condensatorii mașinilor și aparatelor având carcasa la pământ, curentul de pierdere maxim admisibil fiind de 3,5 Am. (vezi paragr. 3.2.1.1.), condensatorii vor avea o capacitate maximă de 0,05-micro-Farazi sub 220 V. și 50 p/s.;

c) Pentru condensatorii mașinilor sau aparatelor având carcasa pusă la conductorul neutru, mărimea condensatorilor nu e limitată.

Curent continuu. Valoarea maximă admisibilă a capacității este de 0,1 uF. la mașinile sau aparatele fără pământ și pentru o tensiune de 220 V. față de pământ.

2. — *Detalii constructive*

4.1.2.1. Linii de scăpare și distanță în aer

Liniiile de scăpare și distanță în aer vor avea următoarele valori minime:

Tensiunea specificată în volți		Linii de scăpare minimum m. m.	Distanțe în aer m. m.
Superioară tensiunii de:	Până la inclusiv		
24	250	3	3
250	500	4	3
500	—	$2 + \frac{V^*}{250}$	$2 + \frac{V^*}{250}$

*) V = Tensiune specificată.

4.1.2.2. Masă de etanșeitate

Toți condensatorii trebuie să fie închiși etanș pentru a împiedeca infiltrația umezei în condiții normale de serviciu. Când se întrbuințează o masă de etanșeitate externă, aceasta nu trebuie să se crape sau să se scurgă la temperaturi cuprinse între 0°C și 65°C, iar când condensatorii trebuie să funcționeze la temperaturi peste 50°C, masa nu trebuie să se scurgă până la temperaturi întrecând cu 15°C temperatura aerului ambiant, marcat pe condensatori.

3. — *Încercări de control*

4.1.3.1. Generalități

Încercările de control aci specificate, se vor aplica fiecărui condensator, (inclusiv condensatorilor individuali, făcând parte dintr'o baterie de condensatori) în ordinea prevăzută în articolele următoare.

La sfârșitul acestor încercări, calitățile condensatorilor nu vor trebui să sufere nicio stricăciune apreciabilă.

4.1.3.2. Încercarea capacității

Capacitatea fiecărui condensator simplu sau al fiecărui condensator individual, în cazul unei baterii de condensatori, nu trebuie să depășească limitele fixate la paragr. 4.1.1.4.

Măsurătorile se vor face atunci când condensatorii vor fi aduși la o temperatură aproximativ în echilibru cu temperatura mediului ambiant de 20°C ± 10°C.

Măsurătorile se vor face aplicând o tensiune alternativă de formă practic sinusoidală, a cărei amplitudine să nu depășească 10% din valoarea tensiunii de serviciu specificată, a condensatorului. Frecvența va fi de 1.000 p/s. sau frecvența rețelei.

4.1.3.3. Încercarea rezistenței de izolație

Rezistența de izolație măsurată între bornele unui condensator simplu sau între fiecare bornă și învelișul său exterior, sau între bornele fiecărui element al unei baterii de condensatori, sau în fine între fiecare bornă a bateriei și învelișul exterior, trebuie să fie astfel încât produsul R. C. să nu aibă valori inferioare valorii de:

300 pentru condensatorii clasa A.

10 pentru condensatorii clasa B

C fiind capacitatea specificată în micro-Farazi iar R rezistența de izolație în Megohmi.

Valoarea rezistenței de izolație nu trebuie să întrecă neapărat valoarea de 1.000 Megohmi pentru condensatorii clasa A și 300 Megohmi pentru condensatorii clasa B.

Măsurătorile rezistenței de izolație se vor face aplicând, timp de un minut, o tensiune continuă egală cu tensiunea specificată a

condensatorului simplu sau condensatorilor individuali făcând parte dintr'o baterie de condensatori.

Toate măsurătorile făcute la o temperatură alta decât 20°C, vor fi aduse la această temperatură cu ajutorul unui factor adecvat.

4.1.3.4. Încercarea de control a dielectricului

Condensatorii simpli, cât și fiecare condensator individual dintr'o baterie de condensatori, vor fi supuși unei încercări constând din aplicarea unei *tensiuni continue* a cărei valoare cât și durată sunt indicate în alăturatul tablou, unde U reprezintă tensiunea specificată a condensatorului. Bornele deschise ale condensatorilor individuali ai unei baterii de condensatori aparținând clasei B, nu trebuie să fie încercate decât cu tensiunea specificată pentru grupul de condensatori, indicată în tabloul de mai jos.

Felul probei	Clasa condens.	Tipul condens.	Tens. de încerc.	Durata probei	Temp. med. amb.
			Volți		
Încercare de control	Clasa A și clasa B numai între borne și învelișul exterior	Curent alternat	$9 \times U$ minim 2000 v.	1 sec.	25°C ± 10°C
		Curent continuu	$6 \times U$ minim 1500 v.		
	Clasa B între borne	Curent alternat	$4,5 \times U$ minim 1500 v.		
		Curent continuu	$3 \times U$ minim 1000 v.		

Tensiunea continuă de încercare nu trebuie să depășească o modulație de valoare eficientă superioară lui 6% sau o modulație de creastă superioară lui 9%.

Montajul întrebuintat va fi următorul:

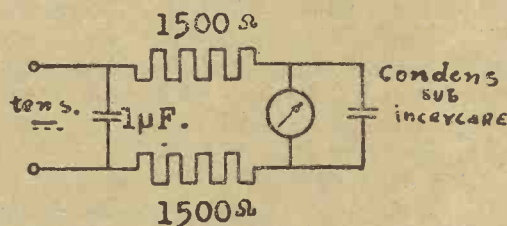


fig.19.

NOTA. — Încercările de control trebuie executate în curent continuu pentru a evita riscul de a deteriora condensatorii.

4. — *Încercări de tip*

4.1.4.1. Alegerea probelor de încercat

Încercările de tip se vor face pe mostre luate la întâmplare dintr'un lot de condensatori care au fost supuși încercărilor de control (vezi paragr. 4.1.3...). Se va lua un număr de mostre reprezentând o valoare de 0,4% din numărul total al condensatorilor formând un lot sau o furnitură, însă totalizând nu mai puțin de 5 buc.

4.1.4.2. Rezistența de izolație în condiții de umezeală ridicată

Rezistența de izolație a condensatorilor simpli sau a condensatorilor individuali dintr'o baterie de condensatori trebuie măsurată în condițiile definitive la paragr. 4.1.3.2, înainte și după ce mostra de încercare a stat timp de 24 ore la 20°C, într'o atmosferă având o umezeală mai mare ca 90%.

Valoarea rezistenței de izolație, după această încercare, nu trebuie să scadă sub 50% din valoarea rezistenței de izolație dinaintea încercării de umezeală și nu trebuie să fie inferioară valorilor prevăzute la paragr. 4.1.3.2.

Toate măsurătorile făcute la o temperatură alta decât 20°C, vor fi aduse la această temperatură cu ajutorul unui factor adecvat.

4.1.4.3. Incercarea de tip a dielectricului

Această încercare se va executa urmând modalitățile dela paragr. 4.1.3.3. Condițiile de încercare vor fi însă cele formulate în tabloul următor, unde U reprezintă tensiunea specificată a condensatorului simplu sau a condensatorului individual al unei baterii de condensatori.

Felul probei	Clasa condens.	Tipul condens.	Tens. de încerc.		Durata probei	Temp. med. amb.
			Felul	Volți		
Incercare de tip	Clasa A și clasa B	Curent alternat	S	6 U minimum 2.000 v.	60 sec.	50° c. sau temp. marcată cu o abatere de +2° c.
		Curent continuu	-			

Dacă tensiunea de încercare e alternativă, valorile din tablou sunt valori eficiente. Tensiunea alternativă trebuie să fie practic sinusoidală, iar frecvența trebuie să fie cea specificată, sau dacă aceasta nu e indicată, va fi cuprinsă între 40 și 60 p/s.

Pentru încercările cu tensiunea alternativă se va aplica întâi jumătate din tensiunea de încercare, după aceea tensiunea se va spori până la valoarea finală, în timp de 10 secunde.

Perioada de încercare prescrisă decurge din momentul aplicării valorii finale a tensiunii.

Dacă tensiunea de încercare e continuă, se va aplica urmând modalitățile dela paragr. 4.1.3.3.; această tensiune va satisface și celelalte prescripțiuni ale aceluși articol.

Pentru ca încercarea să fie satisfăcătoare, condensatorii nu vor trebui să fie scurt-circuitați, iar toate mostrele supuse acestei încercări vor fi aruncate.

5. — Condițiile care trebuiesc satisfăcute de bobinele de șoc și încercările lor

4.2.1. Izolație

Dimensiunile conductorilor și a bobinelor de șoc vor fi determinate de amperajul mașinei sau aparatului la care se montează. Izolația înfășurării se va încerca cu o tensiune de 3,6U, U fiind tensiunea rețelei.

4.2.2. Încălzire

În ceea ce privește încălzirea bobinelor de șoc, acestea vor trebui să satisfacă condițiunile de încălzire ale bobinajelor mașinilor electrice, conform prescripțiilor respective în vigoare.

4.2.3. Conductorii de protecție

Conductorii de protecție vor avea dimensiunile conductorilor de rețea și minimum 4 mm² la instalații fără întrerupător sau minimum 1,5 mm² la instalații cu întrerupător.

Observație: Conductor de protecție se numește legătura metalică între pământ, firul neutru sau întrerupătorul de protecție și partea mașinii sau aparatului care trebuie pusă sub protecție.

CAPITOLUL V

APARATE ȘI METODE PENTRU „CĂUTAREA” ȘI „MĂSURAREA” EFECTULUI PERTURBATOR

1. — Căutarea efectului perturbator

5.1.1. Generalități și definițiuni

Identificarea surselor de perturbații radiofonice este înlesnită de aparate căutătoare de paraziți.

Aceste aparate sunt portative și se compun dintr'un post receptor de unde medii și lungi, dintr'un cadru și o antenă căutătoare și în fine, dintr'un receptor telefonic (cască).

Același aparat servește și la aprecierea calitativă a rezultatului antiparazitării, după ce sursa a fost identificată și i s'a adaptat dispozitivele antiparazite indicate.

5.1.2. Procedul de identificare a „surselor” perturbatoare cu ajutorul aparatului căutător

5.1.2.1. Identificarea „sursei” din exteriorul clădirilor

Aparatul fiind pus pe poziția de recepție pe cadru și acordat pe o anumită lungime de undă, este rotit de mâner până când sgomotul perturbator, în cască, devine minim. Direcția perturbației este perpendiculară pe această poziție a cadrului.

Deplasându-ne într'un sens sau altul, pe acea direcție, vom obține o slăbire sau o amplificare a sgomotului. Locul sursei perturbatoare se va găsi, înaintând pe direcție, în sensul în care sgomotul din cască crește (se amplifică).

5.2.1.2. Identificarea „sursei” în interiorul clădirilor

În acest caz, cu ajutorul unei antene de „pipăit”, vom urmări pe perete, conductele instalației de energie electrică. Aproximarea de sursa de perturbații se va semnaliza prin creșterea intensității sgomotului în cască, până la o valoare maximă.

5.2.1.3. Aprecierea calitativă asupra efectului deparazitării

Aparatul fiind pus pe poziția de recepție pe „antena”, vom asculta la cască efectul introducerii și scoaterii succesive a dispozitivelor antiparazite întrebunțate.

De asemenea se va putea aprecia efectul unei corecte așezări a periiilor, în cazul mașinilor cu colector, sau efectul simetrizării bobinajelor etc.

2. — Măsurarea efectului perturbator

5.2.1. Generalități și definițiuni

Pentru o apreciere cantitativă a rezultatului obținut prin deparazitarea unei surse, se recurge la măsurătoarea tensiunii perturbatoare cu ajutorul unui aparat special de măsură.

În general, aparatul de „măsură” se prezintă ca o anexă a aparatului căutător care, în cazul unei „măsurători” servește drept „amplificator detector”.

Pentru ca rezultatele unei astfel de măsurători să aibă un caracter absolut, cu alte cuvinte să fie comparabile cu rezultatele obținute în cazuri analoage în diferite țări, s'a dispus de către Comitetul Internațional Special al Perturbațiilor Radiofonice (C. I. S. P. R.), ca toate aparatele de măsură a tensiunii perturbatoare să fie construite după aparatul tip C. I. S. P. R., studiat de Comitetul Electrotehnic Belgian, după specificările C. I. S. P. R., sau să satisfacă acelor specificări formulate de C. I. S. P. R., pe care le indicăm mai jos.

5.2.2. Caracteristicile aparatului de măsură

5.2.2.1. Scopul aparatului

Aparatul servește pentru măsurarea componentelor simetrice și asimetrice ale tensiunilor perturbatoare radiofonice, la bornele unei mașini sau aparat electric de putere sub 10 Kw.

5.2.2.2. Gama frecvențelor

Aparatul trebuie să poată fi întrebuințat pentru frecvențe cuprinse între 150—240 Kc/s și 550—1500 Kc/s.

5.2.2.3. Caracteristicile de frecvență

Caracteristica de frecvență totală (cuprinzând înalta și joasa frecvență), necuprinzând voltmetrul specificat la paragr. 5.2.2.5 și 5.2.2.6., va fi cuprinsă între cele 2 curbe limită din fig. 20. Totuși, dată fiind variația sensibilității urechii cu frecvența, se va putea monta un filtru care să aducă acestor curbe (Fig. 20), corecțiuni de ordinul 0—3 db., după felul perturbației.

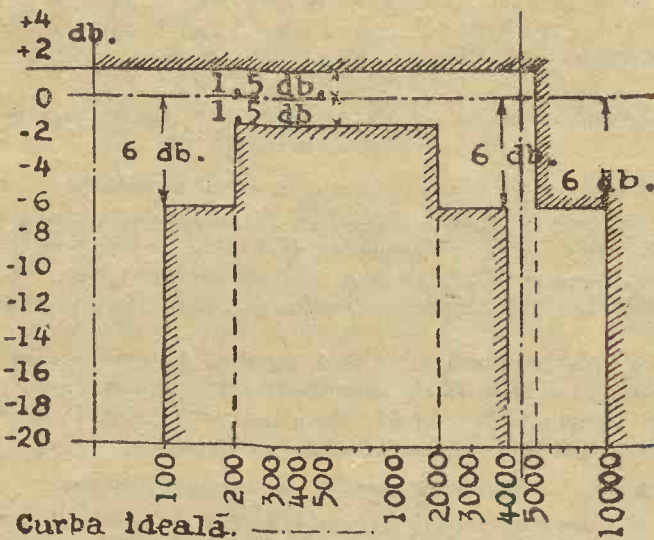


Fig. Nr. 20 Frecvență în c/s.

5.2.2.4. Caracteristica nelineară

Linearitatea amplitudinii va fi realizată până la 10 db., deasupra valorii maxime indicată de aparatul de măsură cu ocazia etalonării în regim sinusoidal.

5.2.2.5. Circuitul de intrare

Pentru măsurarea tensiunii dintre conductori (tensiune simetrică) și dintre aceștia și pământ (tensiune asimetrică), impedanța de intrare trebuie să fie de cel puțin 1000 Ohmi, iar cuplajul între aparat și perturbator nu trebuie să introducă vreo rezonanță pe nici una din frecvențele produse de perturbator.

Măsurarea tensiunii simetrice trebuie să fie independentă de coexistența tensiunilor asimetrice.

Măsurătorile se vor efectua astfel după cum reiese din fig. 21, realizându-se condiția următoare.

$$\frac{E_2}{E_1} < \frac{1}{10}$$

E_1 : tensiunea între bornele aparatului de măsură (tensiunea de măsurat);

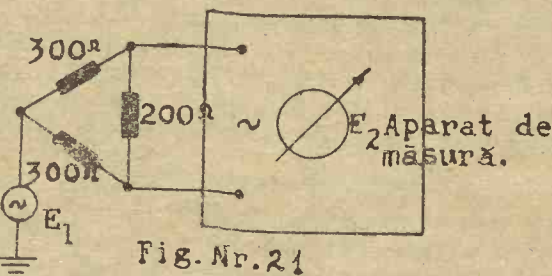


Fig. Nr. 21

E_2 : tensiunea indicată de aparat, în condițiile din fig. 21.

5.2.2.6. Circuitul de ieșire

În circuitul de ieșire se va întrebuința unul din cele 2 tipuri de instrumente specificate mai jos, și anume:

a) Voltmetrul de joasă frecvență, ale cărui caracteristici sunt specificate la paragr. 5.2.2.7. și care măsoară tensiunea de joasă frecvență produsă după detecția tensiunii perturbatoare de înaltă sau medie frecvență. O undă purtătoare de amplitudine mare față de amplitudinea perturbației se va suprapune tensiunii perturbatoare, la mijlocul „bandei” de înaltă frecvență.

b) Voltmetrul de înaltă frecvență, având aceleași caracteristici specificate la paragr. 5.2.2.7. și care măsoară tensiunea la ieșirea amplificatorului de înaltă frecvență.

5.2.2.7. Caracteristicile voltmetrului

Voltmetrul va fi de tipul „voltmetru de creastă” și va avea caracteristicile următoare:

Constanta de timp, la încărcare: 1 milisec.

Constanta de timp, la descărcare: 160 milisec.

Constanta de timp a acului (echivalent mecanic al constantei de timp a unui circuit electric cu self, rezistență și capacitate): 160 milisec.

Aparatul de măsură se va regla la punctul amortismentului critic.

5.2.2.8. Sensibilitatea și precizia etalonării

Indicațiile aparatului vor fi citibile începând de la 50 uv, tensiune perturbatoare.

Precizia etalonării va fi astfel încât să nu dea naștere la abateri superioare valorii de 3 db., între două etalonări succesive.

5.2.2.9. Specificarea circuitului normal echivalent, de impedanță de 150 ohmi

Bornele mașinei sau aparatului se vor conecta la rețea prin intermediul circuitului reprezentat în fig. 22.

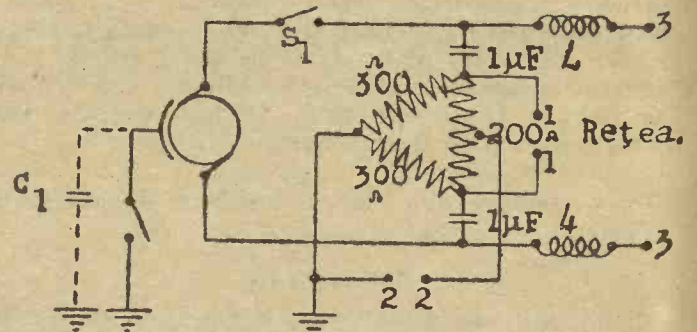


Fig. Nr. 22

Rezistențele nu trebuie să fie capacitive sau inductive.

Ele vor fi confecționate, de exemplu, din cărbune, în felul rezistențelor întrebuințate în radio-telefonie.

L: selfuri având, fiecare, o impedanță de cel puțin 1000 Ohmi, pentru frecvențe cuprinse între 150—1500 Kc/s.

C: capacitatea între mașină și pământ.

S: întrerupător care verifică dacă „circuitul echivalent” este la adăpostul altor tensiuni decât cele de măsurat.

Aparatul de măsură se va conecta:

Între bobinele 1: pentru măsurarea tensiunii asimetrice.

Între bobinele 2: pentru măsurarea tensiunii simetrice.

Observație: Se recomandă, atât pentru șocurile L cât și pentru liniile în care acestea sunt introduse, o capacitate repartizată inferioară valorii de 200 uuF.

5.2.3. Procedul de măsură al efectului perturbator cu ajutorul aparatului de măsură

5.2.3.1. Disponerea mașinei de încercat

Când carcasa nu e pusă la pământ, mașina se va instala pe un soclu izolant de 40 cm, înălțime așezat pe o placă (contrepoids), pusă la pământ și având dimensiuni de cel puțin 2×2 m.

Legătura la pământ va fi cât mai scurtă.

Locul acestor încercări va fi ferit de orice câmp perturbator și depărtat de orice masă metalică.

Este de preferat ca măsurătoarea să se facă în interiorul unei colivii Faraday. În acest caz, distanța mașinei sau aparatului de pereții coliviei va fi de cel puțin 40 cm.

Operatorul se va găsi la cel puțin 40 cm de mașină sau aparat.

Pentru mașinile sau aparatele având în mod normal, carcasa la pământ, se va reuni carcasa cu placa prin cel de-al treilea fir al cordonului de alimentare.

Pentru a realiza încercări ale căror rezultate să fie comparabile, lungimea cordonului va fi de 1,50 m — porțiunea care trece de 1,50 m, dacă acesta e cazul, se va înfășura în jurul ei însăși, astfel încât inductanța să fie redusă la minimum.

Cordonul de alimentare al mașinilor având carcasa izolată, va avea tot 1,50 m, și se va înfășura la fel, în caz când întrece această lungime.

Mașinile sau aparatele fără cordon vor fi prevăzute tot cu un cordon de 1,50 m.

5.2.3.2. Verificarea protecției aparatului de măsură față de perturbații, altele decât cele de măsurat

Aparatul de măsură fiind conectat la circuitul echivalent, cu ajutorul a 2 condensatori unifilari blindati, având o capacitate lineară sub 25 cm/m și o lungime de maximum 50 cm, ne vom asigura înainte de toate că, deschizând întrerupătorul S_1 , indicațiile aparatului sunt neglijabile. Dacă acesta nu e cazul, vom intercala între punctele 3—3 (fig. 22) și rețeaua de alimentare, un filtru convenabil.

5.2.3.3. Felul în care se vor face cetirile

Închizând întrerupătorul S_1 și mașina funcționând la puterea ei specificată, cetirile se vor face în momentul când tensiunile perturbatoare au atins o stabilitate suficientă, timpul de așteptare fiind totuși sub 5 minute.

Cetirea finală va fi rezultatul mediei valorilor de creastă, observate dealungul unei perioade de observație a cărei durată să fie de cel puțin 10 sec.

Pentru aparatele producătoare de perturbații, având caracter de impulsuni foarte distanțate în timp (spre exemplu termostate), cetirea va fi rezultatul mediei valorilor a 10 impulsuni.

5.2.3.4. Specificarea valorilor maxime admisibile pentru tensiuni măsurate în condițiile specificate la paragr. 5.2.: Frecvențele la care se vor face măsurătorile

În condițiile de măsură și cu caracteristicile aparatului, specificate mai sus, valorile maxime admisibile ale tensiunilor perturbatoare, vor fi:

Gama de frecvențe: 160—240 Kc/s 550—1500 Kc/s		
Tens. simetrică în uv	300	1000
Tens. asimetrică în uv	1500	1500

Valorile specificate aci nu rămân definitive; ele vor putea fi modificate pe măsură ce se vor obține date relative la diferitele ridicări pe teren ce se vor face.

CAPITOLUL VI

CONSIDERAȚIUNI FINALE

Modificarea prezentelor „Instrucțiuni Tehnice”

6.1.1. *Societatea Română de Radiodifuziune își rezervă dreptul de a proceda la modificarea prezentelor „Instrucțiuni Tehnice” ori de câte ori aceasta se va găsi necesar.*

De asemenea, firmele furnizoare de dispozitive antiparazite se vor putea adresa în același scop Societății de Radiodifuziune, care va avea să hotărască asupra oportunității modificărilor care i-ar fi cerute.

ANEXA Nr. 1

Norme privind acordarea mărcii de omologare pentru dispozitivele și materialele antiparazite

CAPITOLUL I

CONSIDERAȚIUNI GENERALE

1.1.1. Scopul normelor

Prezentele norme sunt întocmite în conformitate cu prevederile *Instrucțiunilor tehnice* și a „dispozițiilor pentru obținerea mărcii de omologare”, din regulamentul legii pentru organizarea și funcționarea radiodifuziunii (L. O. F. R.) și au ca scop să precizeze condițiile în care se poate atribui, celor interesați, *marca de omologare* pentru materialele și dispozitivele antiparazite, precum și obligațiile care rezultă pentru beneficiarii acestei mărci, în ceea ce privește modul de folosire al acesteia.

1.1.2. Domeniul de aplicare

a) Prezentele norme se referă în primul rând la acordarea mărcii de omologare pentru materialele și dispozitivele antiparazite, separate, și care urmează a fi adaptate aparatelor, mașinilor și instalațiilor producătoare de perturbații radiofonice;

b) De asemenea normele de față sunt valabile și pentru acele aparate, mașini sau instalațiuni prevăzute cu dispozitive antiparazite, fie din fabrică, fie de către revânzătorii prin instalatori autorizați în condițiile arătate la paragraful 2.2.3 de mai jos;

c) În primul caz (a), *marca de omologare* se va aplica pe materialele și dispozitivele antiparazite, iar în al doilea caz (b) pe aparatele, mașinile sau instalațiile antiparazitate.

CAPITOLUL II

CONDIȚIUNILE CARE TREBUESC SATISFACUTE PENTRU ACORDAREA MĂRCII DE OMOLOGARE

1. — Condițiuni prealabile

2.1.1. Cererea de omologare

a) Pentru obținerea mărcii de omologare, cel interesat va înainta Soc. Române de Radiodifuziune o cerere pe formularul tip ce îi va fi remis, la cerere, de această societate.

Cererea va fi însoțită de 3—5 exemplare din dispozitivul antiparazit pentru care se cere omologarea, numărul exact de exemplare necesare urmând a fi indicat dela caz la caz, de Soc. de Radiodifuziune;

b) În cazul când se cere omologarea pentru un anumit dispozitiv, din care cel interesat posedă în depozit un stoc întreg, exemplarele care vor trebui remise odată cu cererea, vor putea să fie alese — la cererea Soc. de Radiodifuziune — de un delegat al acesteia, din stocul în chestiune;

c) În cererea de omologare se vor da următoarele indicațiuni:

1. Numele fabricantului și țara de origine.

2. Carei sunt „*Prescripțiunile tehnice*” din țara de origine, conform cărora au fost fabricate materialele.

3. Care sunt aparatele, mașinile sau instalațiunile de antiparazit pentru care firma furnizoare recomandată întrebuințarea dispozitivelor de omologat.

De asemenea se vor indica și schemele de montaj din care să se vadă modul cum aceste dispozitive urmează a fi folosite, precum și valorile diferitelor părți componente.

4. Se vor alătura cererii de omologare eventuale *Certificate de încercări* din țara de origine prin care să se constate care sunt încercările de „tip“ și mai ales încercările „de control“ la care aceste dispozitive au fost supuse în fabrică.

5. De asemenea se va anexa cererii de omologare, în dublu exemplar, în desen detaliat de construcție, cotat, și cu indicarea naturii materialelor sau a pieselor constitutive, precum și a valorii condensatorilor, socurilor sau rezistențelor componente.

2.1.2. Taxele de omologare

La remiterea cererii de omologare cel interesat va depune o *taxă fixă de înscriere*, precum și o *taxă de examinare* a dispozitivelor prezentate.

Aceste taxe vor fi fixate de Soc. Română de Radiodifuziune, *dela caz la caz*, după natura dispozitivelor de omologat.

În afară de taxele de mai sus, cel interesat își ia obligația, *ea în cazul când i se va acorda* marea de omologare pentru dispozitivele prezentate, să plătească Soc. Române de Radiodifuziune, costul încercărilor periodice de control, pe care societatea le va face asupra dispozitivelor omologate, puse în comerț conform celor spuse la paragr. 4.1.2.

Cererea de omologare nu va fi luată în considerație decât după achitarea taxei de înscriere și a taxelor de examinare.

În cazul când acordarea mărcii de omologare va fi refuzată, taxele achitate de cel interesat nu se mai înapoiază.

2. — Verificarea dispozitivelor și materialelor

2.2.1. Executarea încercărilor de tip

Încercările de tip, indicate la paragr. 4.1.4.1. din „Instrucțiunile tehnice“ se vor executa asupra celor 3—5 exemplare din dispozitivele de omologat care vor fi remise odată cu cererea de omologare, conform celor spuse la paragr. 2.1.1. al prezentelor norme.

De asemenea se vor executa asupra acestor exemplare și verificările din punct de vedere al construcției dispozitivelor, menționate la paragr. 4.1.2.1. al „Instrucțiunilor tehnice“.

2.2.2. Executarea încercărilor de control

Încercările de control trebuind să fie executate asupra fiecărui condensator, bobină de soc, etc., dintr'o furnitură ceea ce în general, are loc în fabrică, se va proceda după cum urmează:

a) Pentru dispozitivele antiparazite importate din străinătate și pentru care se cere marea de omologare, cel interesat va trebui să facă dovada, la remiterea cererii de omologare, că materialele în chestiune au fost supuse în fabrică, în mod curent, la încercări de control identice sau asemănătoare cu acelea indicate la Cap. 4.1.3.1. al „Instrucțiunilor tehnice“.

b) Pentru dispozitivele antiparazite care s'ar fabrica în țară, încercările de control se vor face sub supravegherea unui delegat al Soc. de Radiodifuziune, în condițiunile care vor fi stabilite de aceasta, atunci când va fi nevoie.

2.2.3. Executarea încercărilor pentru aparatele și mașinile gata antiparazitate

Pentru această categorie de aparate și mașini, prevăzute la paragr. 1.1.2. pos. b al prezentelor Norme, încercările care urmează a fi executate prin acordarea mărcii de omologare, vor fi stabilite *dela caz la caz* de către Soc. de Radiodifuziune în legătură atât cu prevederile paragr. 3.2.1.1. din Cap. III și 5.2.3. din Cap. V al „Instrucțiunilor tehnice“, cât și cu prescripțiunile tehnice în vigoare în țara noastră, pentru încercările de recepție ale aparatelor și mașinilor în chestiune.

2.2.4. Executarea încercărilor privind efectul antiperturbator al dispozitivelor antiparazite

În afară de încercările dela paragrafele 2.2.1 și 2.2.2 și 2.2.3, Soc. Română de Radiodifuziune își rezervă dreptul de a supune fie dispozitivele antiparazite izolate, fie mai ales aparatele și mașinile antiparazitate din fabrică și la verificări privind capacitatea acestor dispozitive de a anihila, înlătura sau reduce perturbațiile radiofonice, conform celor spuse la Cap. V al „Instrucțiunilor tehnice“.

Cei interesați vor trebui să comunice însă în prealabil Soc. de Radiodifuziune toate indicațiile cerute la Cap. II, paragr. 2.1.1. pugetul c, al Normelor de față.

CAPITOLUL III

MARCA DE OMOLOGARE

3.1.3. Certificatul de omologare

În cazul când condițiunile pentru omologarea dispozitivelor prezentate vor fi satisfăcute, se va elibera celui interesat un *Certificat de omologare*, prin care i se dă dreptul să aplice marea de omologare pe dispozitivul omologat și să-l pună în comerț.

Cuprinsul acestui certificat va fi consemnat de Soc. de Radiodifuziune într'un registru special de evidență a omologărilor acordate.

La acest registru se va anexa și unul din cele 2 desene ale dispozitivului omologat — remis odată cu cererea de omologare — pentru identificarea acestuia.

3.1.2. Forma și dimensiunile mărcii de omologare

Marea de omologare va fi formată din monograma Societății Române de Radiodifuziune, conform fig. de mai jos, adică din litera S, întretăiată perpendicular de litera R, având în stânga numărul Certificatului de omologare al dispozitivului, iar în dreapta ultimele 2 cifre ale anului în care s'a eliberat Certificatul.

Dimensiunile mărcii vor fi stabilite *dela caz la caz*, după forma și mărimea dispozitivelor omologate.

3.1.3. Aplicarea mărcii de omologare pe dispozitivele omologate

Marea de omologare va fi astfel aplicată sub forma unei ștampile sau prin presiune etc., încât să nu poată să se șteargă sau să dispară cu timpul.

Modalitatea aplicării mărcii va fi stabilită de acord între cel interesat și Soc. de Radiodifuziune prin Certificatul de omologare.

Soc. Română de Radiodifuziune va păstra unul din exemplarele încercate, prevăzut cu plumbul Societății și cu marea de omologare, un al doilea exemplar fiind eventual remis și celui interesat.

CAPITOLUL IV

FOLOSIREA MĂRCII DE OMOLOGARE

4.1.1. Responsabilitatea fabricantului

Acordarea de către Soc. de Radiodifuziune — în condițiunile prezentei Norme — a mărcii de omologare pentru materialele și dispozitivele antiparazite, nu poate fi considerată în niciun caz ca o preluare de către Societatea de Radiodifuziune a garanției privind calitatea și buna funcționare a materialelor omologate, această garanție incumbând — conform legilor — exclusiv fabricantului produsului omologat.

4.1.2. Controlul periodic al folosirii mărcii de calitate

Soc. Română de Radiodifuziune are dreptul de a exercita un control periodic — cel puțin odată pe an — al modului cum se respectă folosirea mărcii de omologare, supunând la încercările de omologare cel puțin un exemplar din dispozi-

ativul omologat, pe care îl va alege oricând și gratuit, din stocul celui interesat, sau pe care îl va cumpăra din comerț, fie dela instalatori, fie dela revânzători.

4.1.3. Retragerea dreptului de folosire al mărcii de omologare

În cazul când se va dovedi — prin controlul periodic menționat mai sus — că materialele prevăzute cu marca de omologare, nu posedă aceleași calități ca și exemplarele în baza cărora a fost acordată marca, sau în cazul când beneficiarul mărcii nu va fi respectat vreunul din angajamentele contractate prin prezentele norme — și care se consideră acceptate de acesta prin însăși faptul obținerii mărcii de omologare — se va putea retrage beneficiarului dreptul de a se mai folosi de marca de omologare pentru produsele în chestiune.

Acesta va trebui ca în termenul fixat de către Societatea de Radiodifuziune să înceteze de a se mai servi de marca de omologare.

În caz contrar va fi urmărit conform legilor.

4.1.4. Întrebuințarea frauduloasă a mărcii de omologare

Toți acei care vor folosi în mod fraudulos marca de omologare, sunt pasibili de sancțiunile prevăzute în legea asupra mărcilor de fabrică și de comerț.

Se înțelege prin întrebuințarea frauduloasă a mărcii de omologare aceea care nu e conformă cu prevederile normelor de față și în special aplicarea mărcii de omologare:

- Pe produse a căror omologare nu a fost cerută sau se găsește încă în curs de rezolvare, sau a fost refuzată;
- Pe produse care nu sunt conforme cu modelele depuse cu cererea de omologare și pe baza cărora a fost acordată marca de omologare, etc.

CAPITOLUL V

CONSIDERAȚIUNI FINALE

5.1.1. Caracterul provizoriu al prezentelor norme

Normele de față trebuiesc considerate ca având deocamdată un caracter provizoriu.

Soc. Română de Radiodifuziune își rezervă dreptul de a le modifica, fie ca urmare la eventuala modificare a „Instrucțiunilor tehnice“ de care e vorba la Cap. VI al acestor „Instrucțiuni“, fie din oricare alte motive.

5.1.2. Durata valabilității mărcii de omologare

Valabilitatea mărcii de omologare încetează odată cu aceea a normelor de față în baza cărora a fost acordată, și care sunt supuse modificărilor, conform celor spuse la paragr. 5.1.1.

În cazul unei astfel de modificări, Societatea Română de Radiodifuziune va stabili modalitatea trecerii dela vechea la noua marcă de omologare, acordând celor interesați un interval de timp suficient pentru desfacerea stocului existent de dispozitive antiparazite prevăzute cu vechea marcă.

Pentru acordarea noii mărci de omologare, cel interesat va proceda conform prevederilor noilor norme.

ANEXA Nr. 2

Instrucțiuni practice pentru instalatorii autorizați

CAPITOLUL I

SCOPUL INSTRUCȚIUNILOR

1.1. Scopul prezentei anexe este de a da „instalatorilor autorizați“ — care conform dispozițiilor din regulamentul L. O. F. R. sunt singurii care pot fi însăreinați cu instalarea dispozitivelor antiparazite — unele îndrumări practice care completează prevederile „Instrucțiunilor Tehnice“.

CAPITOLUL II

INSTRUCȚIUNI PRIVIND ANTIPARAZITAREA UNEI INSTALAȚII, MAȘINI SAU APARAT

- 2.1. Condițiunea preliminară necesară unei bune antiparazitări: Înlăturarea defectelor de funcționare ale instalațiilor însăși

Pentru ca o antiparazitare să poată fi executată în bune condiții, va trebui ca „sursa“ să nu prezinte defecte ca: izolație proastă a bobinajelor față de pământ sau între spire, perii uzate, colector prost întreținut (necurățat), etc. Toate acestea accentuează intensitatea paraziților, chiar când dispozitivul de antiparazitare ar fi suficient la o mașină sau aparat analog, însă în bună stare de funcționare.

- 2.2. Alegerea și montarea dispozitivelor antiparazite

După executarea celor menționate la paragraful 2, se va alege, avându-se în vedere categoria din care face parte aparatul sau mașina, unul sau mai multe din dispozitivele antiparazite specificate la cap. III al „Instrucțiunilor tehnice“.

În ceea ce privește montarea dispozitivului, se va avea în vedere următoarele: la aparatele și mașinile mici, portative, dispozitivul se va monta pe cât posibil, în interiorul aparatului, evitându-se întrebuințarea a însăși bornelor dispozitivului, ca suport mecanic al acestuia (fig. 23).

La mașinile și aparatele fixe, montarea se va face în general în afara carcasei mașinii, fixându-se bine de batiul acesteia cu șuruburi (fig. 24) și în imediata vecinătate a bornelor.

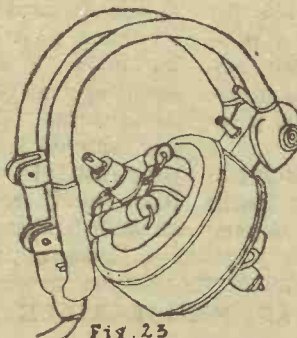


Fig. 23

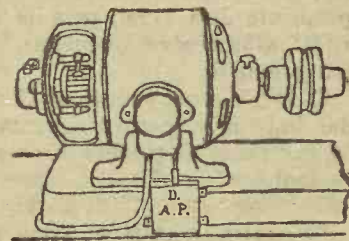


Fig. 24

Bobinele de șoc se vor monta la distanță suficientă (cel puțin 6 mm distanță de aer) de părțile puse la pământ. Distanța spirelor de părțile metalice învecinate în direcția axei spirelor, va fi de cel puțin jumătate din raza spirei.

De asemenea se va avea în vedere ca temperatura marcată de condensatori să nu fie întrecută.

Condensatorii antiparazitari care se pot procura din comerț, sunt de cele 4 tipuri indicate în figurile de mai jos (vezi și cap. IV, paragraful 4.1.1.4): 1a, 1b, 1c, 1d.



Fig. 1 a.

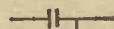


Fig. 1 b.

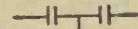


Fig. 1 c.



Fig. 1 d.

Atât condensatorii, bobinele de șoc, cât și combinațiile acestora, care se vor întrebuința la antiparazitare, vor trebui să poarte marca de omologare a Societății de Radiodifuziune, pentru materiale și dispozitive antiparazite.

CAPITOLUL III

INSTRUCȚIUNI PRIVIND INSTALAȚIILE
ANTIPARAZITATECercetarea cauzelor pentru care o instalație antiparazitată
nu dă satisfacție3.1.1. Verificarea categoriei, a montajului și a
funcționării dispozitivului antiparazit

În practică se pot ivi numeroase cazuri când mașina sau aparatul deși au dispozitive antiparazite, totuși efectul perturbator întrece valorile admisibile, astfel după cum prevăd „Instrucțiunile tehnice“, la cap. V, paragraful 5.2.

În aceste cazuri se va verifica dacă dispozitivul antiparazit corespunde categoriei din care face parte mașina sau aparatul. (Cap. III din „Instrucțiunile tehnice“).

De asemenea se va verifica dacă montajul dispozitivului

antiparazit e corect, adică în conformitate cu specificările de la același capitol.

În fine, s'ar mai putea întâmpla ca dispozitivul antiparazit să aibă un condensator întrerupt, sau un contact prost, etc., să fie deci în proastă stare de funcționare.

Aceasta se va constata, scoțând și introducând dispozitivul antiparazit în mod succesiv și măsurând tensiunea corespunzătoare acestor operații (vezi cap. V, paragraful 5.2.3).

3.1.2. Completarea dispozitivului antiparazit

Dacă după executarea verificărilor de la pos. 3.1.1. și înlăturarea eventualelor efecte găsite, se constată că perturbațiile tot se produc, și dacă starea de funcționare a mașinei sau aparatului, verificată în prealabil, nu a fost găsită atât de proastă încât să poată fi considerată ca adevărată cauză a lipsei de eficacitate a dispozitivului antiparazit existent, înseamnă că dispozitivul antiparazit este insuficient și se va proceda la completarea dispozitivului antiparazit, conform celor specificate la cap. III, paragraful 3.2.3 din „Instrucțiunile tehnice“.

COMUNICATE

ALE PREȘEDINȚIEI CONSILIULUI
DE MINISTRI

Marți, 2 Septembrie a. e., s'a ținut un Consiliu de Miniștri, sub președinția d-lui prof. Mihai A. Antonescu, Vicepreședinte și Președinte ad-interim al Consiliului de Miniștri, la care au participat toți membrii guvernului.

1. D-l prof. Mihai A. Antonescu, vicepreședintele consiliului, a dat dispoziții pentru aprovizionarea cu porumb și alimente a regiunilor lipsite.

2. D-l general Eugen Zwiedneck, subsecretar de Stat al românizării, a prezentat situația cererilor de imobile expropriate de la evrei, primite de la autorități, atât pentru București, cât și pentru provincie.

3. D-l Vicepreședinte al Consiliului a dat îndrumări pentru urgentarea luării în posesie a localurilor necesare departamentelor.

În ce privește atribuirea imobilelor rămase, după ce această repartizare va fi terminată, d-l Vicepreședinte al Consiliului a dat indicațiunile necesare, pentru ca cererile invalizilor de război să fie satisfăcute cu precădere, ca o dreaptă cinstire a jertfei lor pentru țară. După acestea, vor fi luate în considerație cererile celorlalte categorii de îndreptățiți pe principiul exclusiv al meritului special al solicitatorului.

4. D-l prof. Mihai A. Antonescu, Vicepreședintele Consiliului a expus principiile de bază ale noii legi a invalizilor, care, păstrând ideea de recompensă națională din legea trecută pentru acești eroi ai Neamului, adaugă și ideea de asistență, întemeiată pe ridicarea profesională și funcțională a invalizilor, prin institute, ateliere de specialitate și prin îngrijirea Casei Invalizilor, care se va înființa.

5. D-sa a prezentat guvernului sta-

tutul definitiv de organizare a Basarabiei și Bucovinei și decretul-legi pentru aplicarea regimului juridic stabilit pentru provinciile liberate.

6. În urma rapoartelor primite, consiliul a luat în discuție problema lagărelor de muncă și a hotărât ca o comisie interministerială, formată din d-nii: General I. Iacobici, ministrul apărării naționale, General D. Popescu, ministrul afacerilor interne, General N. Stoeneșcu, ministrul finanțelor și Dr. C. Dănușescu, subsecretar de Stat al muncii, să studieze și să facă propuneri pentru reorganizarea sistemului de muncă, în aceste institute.

7. Consiliul a hotărât ca cinstirea unui an de domnie a Regelui Mihai I și de guvernare desrobitoare a d-lui Mareșal Antonescu, să se facă prin pomnirea în toate bisericile din țară a tuturor celor morți în războiul reîntregirii.

COMUNICATE ȘI CIRCULARI MINISTERIALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR

Direcțiunea viticulturii și horticulturii

Instrucțiuni privitoare la normele de înființare și funcționare a
pepinierelor de vițe altoite

Potrivit dispozițiilor decretului-lege Nr. 2.188, publicat în Monitorul Oficial Nr. 179 din 31 Iulie 1941. (art. 55 până la 61), de la data aceasta nu se va putea înființa și nu va putea funcționa nicio pepinieră de vițe altoite decât în conformitate cu instrucțiunile de față.

1. Pentru a putea înființa o pepinieră de vițe altoite, pepinieristul trebuie să ceară mai întâi autorizațiunea Ministerului Agriculturii și Domeniilor, Direcțiunea viticulturii și horticulturii.

Cererea trebuie să fie făcută pe formularul stabilit de minister, să fie vizată de Asociația de pepinieristi viticoli din regiunea respectivă, în care pepinieristul este obligat a se înscrie chiar de la început și cererea să fie înaintată șefului de ocol agricol respectiv, până la 15 Octombrie, cel mai târziu.

2. Pentru ca Ministerul Agriculturii și Domeniilor să dea autorizație de înființare și funcționare unei pepinieră de vițe altoite, pepinieristul trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) Să aibă la conducerea pepinierii un specialist cu școală sau un practician cu cel puțin 5 ani de practică și cu examen dat după normele fixate de Ministerul Agriculturii și Domeniilor;

b) Să posede instalațiunile tehnice necesare și anume: local pentru altoit, cameră pentru forțare, local pentru păstrare și ambalare, cameră pentru dezinfectare, aparate pentru stropit și instalațiuni pentru udare pe timp de secetă;

c) Să altoiască numai din varietățile autorizate de Ministerul Agriculturii și Domeniilor și numai pe portaltoi, de asemenea autorizați de minister.

(Lista acestora se poate vedea la Camera agricolă respectivă sau se poate trimite de minister la cerere);

d) Să aibă plantație de portaltoi autentice proprie, sau să facă dovada, în scris, că și-a procurat portaltoi de la pepinieristi sau proprietari de plantațiuni mume de portaltoi, recunoscuți de minister.

3. În fiecare an, pepinieristii sunt obligați a comunica în scris, până cel mai târziu la 15 Ianuarie, șefului de ocol agricol respectiv, numărul vițelor ce intenționează să altoiască, arătând varietatea altoiului, specia și varietatea portaltoiului și locul de unde și-a procurat materialul.

4. După plantarea în școală, vițele trebuiesc imediat etichetate cu etichete de lemn sau de metal, scrise citeț și atât de mare încât să se poată citi ușor de la depărtare de 2 metri.

Aceste etichete se vor pune în capătul biloanelor sau parcelor.

Varietatea plantată în parcelă sau în bilon trebuie să corespundă cu cea scrisă pe etichetă.

5. Vițele plantate în școală trebuie să fie din varietăți autentice (din cele autorizate de Minister), să fie selecționate (neamestecate) și să fie sănătoase.

Dacă în timpul vegetației, fie pepinieristul, fie organul de control tehnic al ministerului va observa că într-o parcelă sau într'un bilon se găsesc vițe și din alte varietăți decât cea înscrisă pe etichetă, pepinieristul este obligat să le smulgă pe acestea în așteptarea de căderea frunzelor.

6. În cursul vegetației pepinieristul este obligat să dea pepinierii toate îngrijirile necesare, ca: prașile, copciri, udare pe timp de secetă, stropiri contra manei etc., pentru ca vițele să se poată desvolta în bune condițiuni.

7. La scoaterea din școală vițele trebuie să fie împărțite în două clase: cele de clasa I-a se vor oferi spre vânzare, iar cele de clasa II-a vor fi replantate în școală încă un an, pentru a se îmbunătăți.

8. Nu se vor putea vinde decât numai vițele de clasa I-a, legate în pachete de câte 20 bucăți, etichetate și plombate.

Ca să fie clasificate în clasa I-a, vițele altoite trebuie să îndeplinească următoarele condițiuni:

- a) Să fie din varietatea admisă la înmulțire;
- b) Să aibă sudura (prinderea) perfectă și continuă de jur împrejur;
- c) Lăstarii altoiului să aibă o lungime de cel puțin 17 cm.;
- d) Grosimea portaitoiului să fie sub sudură de cel puțin 7 mm, iar lungimea să fie de cel puțin 35 cm.;
- e) Să fie bine înrădăcinate numai la baza lor.

Etichetarea pachetelor se va face cu etichete de lemn, carton presat sau zinc, pe care se va scrie cîte următoarele: numele pepinierii sau pepinieristului, localitatea, numărul vițelor din pachet, varietatea altoiului, specia și varietatea portaitoiului și data împachetării.

După etichetare, pachetele trebuie plombate.

Această plombare se va face de către însăși pepinieristul respectiv, care este direct și singur răspunzător față de cumpărător, ca și față de Ministerul Agriculturii și Domeniilor, pentru autenticitatea, calitatea și sănătatea vițelor plombate și vândute.

Plombele trebuie să aibă imprimată pe o față marea țării, cuvântul „România“, scris deasupra și anul plombării în partea de jos, iar pe cealaltă față, numele pepinieristului deasupra și localitatea unde se află pepiniera, jos.

Pentru aceasta pepinieristii își vor procura celeștii necesari dela Ministerul Agriculturii și Domeniilor, Direcțiunea viticulturii și horticulturii, contra cost.

9. Vițele astfel legate, etichetate și plombate se vor putea vinde numai de către pepinieristii producători și numai la sediul pepinierilor, sau la depozitele, ori oficiile de vânzare, înființate de ei sau de asociațiile lor, cu autorizațiunea Ministerului Agriculturii și Domeniilor.

Comerțul cu vițe altoite este cu desăvârșire interzis.

În fiecare toamnă, pepinieristii trebuie să comunice Ministerului Agriculturii și Domeniilor, până cel mai târziu la 15 Decembrie, numărul de vițe de calitate I-a ce au de vânzare, cu arătarea varietății altoilor și portaitoilor.

Cultivatorii, care înmulțesc vițe pentru trebuințele lor proprii, nu pot înstrăina vițele produse sub nici o formă, ei fiind obligați a le folosi numai pentru nevoile lor, cu respectarea dispozițiilor din legea pentru apărarea viticulturii, publicată în Monitorul Oficial Nr. 73 din 1936 și a decretului-lege modificator din 12 Martie 1941.

10. Pepinieristii de vițe altoite sunt obligați să țină două registre după modelul dat de Ministerul Agriculturii și Domeniilor, și anume:

a) Un registru facturier din care vor elibera fiecărui cumpărător de vițe câte o factură, cu arătarea numărului de vițe vândute, pe varietăți de altoi și portaitoi, precum și prețul de vânzare, și

b) Un registru de evidența vânzărilor, în care se va nota toți cumpărătorii de vițe altoite, numărul de vițe vândute fiecăruia pe varietăți și prețul lor.

După terminarea perioadei de vânzări, pepinieristii vor extrage din registrele de evidența vânzărilor, lista cumpărătorilor din primăvara anului respectiv, pe care o va trimite Ministerului Agriculturii și Domeniilor, până cel mai târziu la 1 Iulie, după formularul dat de minister.

11. Toți pepinieristii de vițe altoite trebuie neapărat să se înscrie în asociația profesională a pepinieristilor de vițe care există sau care trebuie să ia ființă în regiunea sau localitatea respectivă.

12. Pepinierile de vițe altoite ca și asociațiile lor profesionale, sunt supuse controlului Ministerului Agriculturii și Domeniilor, care prin organele sale autorizate va inspecta cel puțin de două ori pe an fiecare pepinieră, cercetând: autenticitatea varietăților de altoi și portaitoi, înmulțite, selecționate și sănătatea lor, calitatea materialului plombat și expus spre vânzare, sau vândut și îndeplinirea tuturor celorlalte condițiuni impuse de lege.

Pentru aceasta, pepinieristii sunt obligați a da organelor tehnice ale Ministerului Agriculturii și Domeniilor, tot concursul, toate informațiunile cerute și de a aplica întocmai dispozițiunile acestora cu privire la buna și legala funcționare a pepinierelor.

Ministru, General de corp de armată Ion Sichițiu.

Directorul viticulturii și horticulturii, Dr. C. Mărcuță

ANUNȚURI JUDICIARE

MANDAT DE ADUCERE

Curtea Marțială a Comandamentului I Teritorial

În numele legii și al M. S. Regelui Mihai I,

Noi, locot.-colonel magistrat Diniu Ion, președintele Curții Marțiale a Comandamentului I Teritorial Craiova;

În baza art. 195 și 228 din Codul Justiției Militare;

Mandăm și ordonăm tuturor agenților forței publice, militare și civile, să se conforme legii, aducând înaintea acestei Curți Marțiale în ziua de 4 Septembrie 1941, ora 8, pe inculpatul Gheorghe C. Marinescu, cu ultimul domiciliu cunoscut în com. Islaz, jud. Romanați, pentru a fi judecat pentru faptele de:

1. Furt, prevăzut și pedepsit de art. 524, 525, pct. 1, lit. a, lit. b din codul penal.

2. Dare de mită, prevăzut și pedepsit de art. 250 codul penal.

3. Port ilegal de armă, prevăzut și pedepsit de art. 1 și 3 din ordonanța Nr. 1 din 1941 a C. I. A., combinat cu I. D. Nr. 142 din 1941 și D. L. asupra portului și vânzării armelor din 26 Iulie 1941, combinat cu art. 3, codul penal și D. L. Nr. 1.108 din 1938.

Invităm pe toți depozitarii puterii publice, militare și civile, cărora li se va arăta acest mandat de aducere, a da mână de ajutor pentru executarea lui

Dat la 29 August 1941.

Nr. 9.908. Dos. Nr. 3.983/941.

SUMARUL PARTII A II^a

A NRULUI 208 DIN 3 SEPTEMBRIE 1941

Anunțuri Judiciare

CITAȚIUNI. *Inalta Curte de Casație și Justiție*: Ivan Evsei Egorov II. *Tribunalul Ilfov, secția II c. c.*: Jeeta Dr. Birchel, Dr. S. Birchel. *Tribunalul Ilfov, secția VI c. c.*: Ion Nicolae Opreșcu.

VANZĂRI IMOBILIARE. *Bârlad*: Ion Dragomir. *Brăila*: Maria și Ion C. Savu. *Comuna Cervenca*: Banca populară Brâncoveanu. *Comuna Drăgășani*: Vasile Ilescu. *Comuna Dracea*: Stan Simu. *Comuna Fe-dești*: Succ. defunctului Alex. Dranga. *Comuna Frunțișeni*: Vasile I. Roșiorii-de-Vede: Neagu Negulescu, strada Mărășești. *Comuna Văcărești*: Ion Pandeleseu. *Zimnicea*: Stan Hristeșcu, strada General Nereț Nr. 108.

DECIZIUNI. *Tribunalul Ilfov, secția II com.*: D. Cartian.

EXTRACTE DE DECIZIUNI. *Tribunalul Roman*: Pavel Floare.

CONSOLIDĂRI ȘI VALIDĂRI PETROLIFERE ȘI MINIERE.

Primul președinte al *Tribunalului Prahova*: I. R. D. P.

EXTRACTE DE PE ACȚIUNILE DE DIVORȚ. *Curtea de Apel București, secția I*: Ion Parghel. *Tribunalul Vâlcea, secția I*: Maria Ion Onea.

Licitațiuni Publice

PREȘEDINȚIA CONSILIULUI DE MINIȘTRI: *Centrul Național de Românzare*.

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE: *Pirotehnica Armatei, Ad-ția publică autonomă a Atelierului Central de Confecții al armatei*.

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR: *Casa pădurilor Statului*.

MINISTERUL CULTURII NAȚIONALE ȘI AL CULTELOR: *Gimnaziul Industrial de băieți Reșița*.

CASA AUTONOMĂ A MONOPOLURILOR REGATULUI ROMÂNIEI: *Diracțiunea tehnică*.

PREFECTURA: *Ilfov*.

PRIMĂRIA: *Timișoara*.

Anunțuri Comerciale

AUTORIZĂRI PENTRU INFIINȚĂRI DE SOCIETĂȚI ȘI STATUTELE LOR. *București*: Inducarbon.

MENTIUNI ÎN REGISTRELE DE FIRME. *Timișoara*: Fiul lui Antoniu Novotny.

CONVOCĂRI, PROCESE-VERBALE ȘI BILANȚURI. *București*: Idit, societate anonimă română; Soconaphta, societate anonimă de petrol; Antigaz, societate anonimă română; Armonia, societate anonimă pe acțiuni; Societatea pentru Industria Textilă, societate anonimă; Moldova, societate anonimă română pentru comerțul de cherestea în lichidare; Societatea Bancară Română; Vacuum Oil Company, societate anonimă; Comerțul Alimentar Român, societate anonimă în lichidare; Bourjois, societate anonimă română; Union, societate anonimă română de asigurări generale; Concordia, societate anonimă; Fabrica de bere Drăgușeni-Fălticeni, societate anonimă română; Matador, societate anonimă română. *Comuna Bencecul German*: Casa de Păstrare, societate pe acțiuni. *Galați*: Steaua, societate anonimă. *Timișoara*: Societate anonimă pentru comerț; Firma Fadepa; Firma Muschong; Băile Minerale, societate anonimă Buziaș.

Anunțuri Particulare

PROCURI ȘI ANULĂRI DE PROCURI: Intreprinderile Ganz, societate anonimă română.

NOTIFICARE: Ing. Dumitru Cereșanu.

PUBLICAȚIUNI: Concordia, societate anonimă română pentru industria petrolului.

Pierderi de Acte Ministeriale

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE: Bat. Depozit. M. St. M.; Postul de jandarmi Albești.

MINISTERUL CULTURII NAȚIONALE ȘI AL CULTELOR: Popescu C. Constantin; Vanea I. Dumitru; Vărzaru C. Mihai; Pungă V. Victor; Parasciv R. Dumitru; Trifan C. D-tru.

MINISTERUL FINANȚELOR. Soc. Creditul Minier.

Administrative

Maria Stanciu D. Dumitru.

Particulare

București: Dr. Alexandru P. Ganc; Alex. Vernescu; Aristide Dafinescu; Berenyi Victor; Ionescu-Buzău Alice Letiția; Grosu Andreiana Corina; Moruzi V. Octav; Ionescu Constantin; Vicol Teodor; Chirișescu Ion; „Columbia Grophophone Company, Rom., societate anonimă; Constantinescu N. Panait; Constanța Nițescu; Costruț Ioan, Dumitru Săvulescu; D. Cartian; Elena C. Ionescu; Femia Rusu; Ghiță Marin; Dr. Ion Cuparencu, Krococ N. Alexandru; Leon Calmanovici; Magda Gheorghiu; Manea Ștefan; Meier Max Schwartz; Natalia Nicolici; Neagoe Ion; Nicolae S. Ciupitu; Niculescu Toni; Puia Constantinescu; Schwarzmann Paul; Ștefan Tudorache. *Bacău*: Deneș Frenț. *Brașov*: Băjenaru Steliana. *Brăila*: Aneta D. Teacă. *Câmpulung-Muscel*: „Boteni“, societate anonimă pentru exploatarea lignitului. *Cernăuți*: Leonti Aurora. *Comuna Ciofrângenii*: Gheorghe Ion Iacob Dușcă. *Comuna Codlea*: Alexandru Cucu. *Comuna Cojasca*: Bălașa I. Rădulescu. *Craiova*: Mihail Bilder. *Comuna Dragomireștii-din-Deal*: Dumitru Tănase. *Focșani*: Ana P. Feldstein. *Galați*: Eugenia Iordache. *Comuna Grivița*: D-tru R. Savu. *Comuna Hotarele*: Parasciv P. Dumitru. *Comuna Islaz*: Chirilov L. Antrop. *Comuna Jegălia*: Nicolae Parasciv D. *Comuna Marcea*: Govoreanu I. Florea. *Comuna Măcinesti*: Ion Nistor. *Comuna Miheșul de Câmpie*: Beldi Francisc. *Comuna Murguești*: Alexandru Teodorescu. *Comuna Oțele Mari*: Maria Ion Spiridon. *Comuna Pișcani*: Dobre Ion. *Comuna Piscu*: Acutov Tudor. *Ploiești*: Alexandru Stan; Vasile Botezatu. *Roșiorii-de-Vede*: Stan Ghițescu. *Comuna Sasca-Montană*: Croitoru O. Gheorghe. *Comuna Șerban-Vodă*: Cletea Gh. Constantin. *Sibiu*: Wagner Rudolf. *Sighișoara*: Dr. Victor Barna. *Slatina*: Ion Răduț. *Comuna Șerban Vodă-Progresu*: Locot. rez. Ilie Ion. *Comuna Trifești*: Anica Ion Tănase. *Comuna Valea Stanciului*: Ion D. Popa.

Cota oficială a Bursei din București

Cota oficială a cursurilor.

Banca Națională a României

Imputernicire.

Cursul devizelor și monedelor.

EDITURA MONITORUL OFICIAL

REGULAMENT ASUPRA TAXELOR PERCEPUTE DE PRIMĂRII

Un exemplar lei 14

LEGEA ASIGURĂRIILOR SOCIALE

Un exemplar lei 46

LEGE PRIVITOARE LA DOBANDIREA ȘI PIERDEREA NAȚIONALITĂȚII ROMANE

Un exemplar lei 14

LEGE PENTRU ORGANIZAREA ȘI FUNCȚIONAREA „STRAJII ȚĂRII“

Un exemplar lei 10

REGULAMENTUL LEGII PRIVITOR LA ACTELE STĂRII CIVILE CU TOATE MODIFICĂRILE

Un exemplar lei 48

TOATE LEGILE CU CARACTER GENERAL CE SE PUBLICĂ ÎN MONITORUL OFICIAL

De vânzare în București la Monitorul Oficial, bulevardul Elisabeta Nr. 29, telefon 5.18.20 și la librăriile importante din Capitală și provincie. Pentru expedierile în provincie se va trimite pe lângă cost și lei 12 pentru expedieri simple; pentru recomandare, sume corespunzătoare. La cerere se trimite catalog.